

Passive domænenavnsregistreringer, hvor tredjemands varemærke indgår

Non-use of domain names containing a third party's trademark rights

af TIMM BRAUN

I specialet behandles, hvilken virkning manglende brug af danske og internationale domænenavne tillægges, når domænenavnet indeholder tredjemands varemærke. Indledningsvist præsenteres den varemærkeretlige brugspligt efter VML § 25, hvorefter domænenavne præsenteres i juridisk kontekst. Der redegøres for den retlige regulering af danske domænenavne efter IDL og regulering af internationale domænenavne efter UDRP.

Der redegøres for, at den manglende brug af domænenavnet kan inddrages som et centralt moment i vurderingen af registrantens subjektive forhold, men ikke i sig selv kan medføre at domænenavnet tilpligtes overført til varemærkeindehaveren. Hovedvægten i specialet er lagt på, en systematisering og analyse af dansk praksis og international praksis fra WIPO. På baggrund heraf konkluderes der, at varemærkets karakteristik, i form af varemærkets velkendthed og særpræg tillægges afgørende betydning i vurderingen af registrantens subjektive forhold. Herudover tillægges registrantens interesser i domænenavnet en afgørende betydning.

Der konkluderes, at varemærkeindehavere er beskyttet bedre mod passive domænenavnsregistreringer efter dansk praksis, end efter WIPOs praksis. Dette begrundes med, at manglende brug af domænenavne alene tillægges bevismæssig betydning efter WIPOs praksis, hvorimod registrantens passivitet endvidere kan tillægges selvstændig betydning som led i en interesseafvejning efter dansk praksis.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	3
1.2. Problemformulering.....	4
1.3. Afgrænsning.....	4
1.4. Systematik.....	4
1.5. Metode.....	5
2. Den varemærkeretlige brugspligt	5
2.1. Reel brug.....	5
3. Definition af domænenavne	6
3.1. Domænenavnets retlige status.....	6
4. Domænenavnskonflikter under .dk-domænet	7
4.1. ICANN.....	7
4.2. Regulering af det danske domæneområde.....	7
4.2.1. Lovens tilblivelse og formål.....	7
4.2.2. Administration af .dk-domænet efter IDL.....	8
4.2.2.1. Tvistløsning.....	8
4.2.3. Materielle regler rettet mod registranten.....	8
4.2.3.1. Anden lovgivning.....	9

4.2.3.1.1. Kendetegnretlig lovgivning på internettet.....	9
4.2.3.1.2. Krav om erhvervmæssigt brug.....	9
4.2.3.2. God domænenavnsskik jf. IDL § 12, stk. 1.....	11
4.2.3.3. Forbud mod "warehousing" efter IDL § 12, stk. 2.....	11
4.3. Brugspligt for domænenavne.....	12
4.3.1. Reel brug af domænenavne.....	12
4.3.1.1. Anvendes til at viderestille til anden hjemmeside.....	13
4.3.1.2. E-mail og FTP-service.....	13
4.3.1.3. Reklamer og sponsorerede links.....	13
4.4. Manglende brug af domænenavne i praksis.....	14
4.4.1. Registrering foretaget af konkurrent.....	14
4.4.2. Velkendte varemærker.....	15
4.4.2.1. Registrering om brug i ond tro.....	15
4.4.2.2. Interesseafvejning.....	16
4.4.3. Generiske og beskrivende domænenavne.....	16
4.4.3.1. Registrering eller brug i ond tro.....	17
4.4.3.2. Interessemæssigt misforhold.....	17
4.4.4. Særprægede domænenavne.....	19
4.4.5. Almene hensyn.....	20
4.4.6. Indklagede reagerer ikke på klagenævnets henvendelse.....	20
4.4.7. Registrering i god tro – brug i ond tro.....	21
4.5. Delkonklusion.....	21
5. Internationale domænenavnskonflikter.....	22
5.1. Systemets tilblivelse.....	22
5.2. Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy – UDRP.....	22
5.2.1. Regelsættets struktur.....	23
5.2.2. Materielle betingelser i UDRP.....	23
5.3. Klagenævn.....	24
5.3.1. Klagenævnets virke.....	24
5.3.2. Praksis som retskilde.....	25
5.4. Manglende brug efter UDRP.....	25
5.4.1. Rettigheder og legitime interesser - Artikel 4a(ii).....	26
5.4.1.1. Påtænkt brug.....	26
5.4.2. Registrering og brug i ond tro – artikel 4a(iii).....	27
5.4.2.1. Eksemplifikationer i The Policy artikel 4b.....	28
5.5. Definition af manglende brug efter UDRP.....	28
5.5.1. E-mail og FTP-klient.....	29
5.5.2. Viderestille til anden hjemmeside.....	29
5.5.3. Parkering af hjemmesider.....	29
5.5.4. Spekulation i domænenavne.....	30
5.6. Udvikling af princip om manglende brug.....	31
5.6.1. Telstra-afgørelsen.....	31

5.6.1.1 Panelistens fortolkning af The Policy artikel 4b.....	31
5.6.1.2. Relevante omstændigheder	32
5.7. Manglende brug som ond tro i sig selv	33
5.8. Efterfølgende praksis	33
5.8.1. Relevante omstændigheder.....	33
5.8.1.1. Varemærkets velkendthed.....	33
5.8.1.2. Varemærkets særpræg	34
5.8.1.3. Indklagede ikke påvist aktuel eller påtænkt brug i god tro	35
5.8.1.4 Skjult identitet	36
5.8.1.5. Manglende svar fra indklagede	36
5.8.1.6. Afgørende opsummerende betragtning.....	37
5.8.1.7. Det tidsmæssige aspekt	38
5.9 Delkonklusion	38
6. Sammenfattende komparativ analyse	39
7. Litteraturliste.....	40

Forkortelser:

IDL	Lov om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark (Lov nr. 598 af 24. juni 2005, som ændret ved lov nr. 1231 af 18. december 2012).
MFL	Markedsføringsloven (Lbk. nr. 58 af 20. januar 2012).
VML	Varemærkeloven (Lbk. nr. 109 af 24. januar 2012).

1. Indledning

A havde i 25 år solgt tøj i hele verden under varemærket "BURN". For at erobre nye kunder besluttede A sig for at starte salg og markedsføring på internettet via egen hjemmeside. A kunne dog ikke registrere det danske domænenavn "burn.dk", da en privatperson allerede havde registreret domænenavnet, men aldrig taget det i brug. Registreringen af det internationale domænenavn i form af "burn.com" blev ligeledes afvist, da hans konkurrent fra Tyskland allerede havde erhvervet domænenavnet – dog ligeledes uden at tage det i brug.

Kan A kræve disse domænenavne overført til sig, eller må han acceptere, at domænenavne blot går til spilde uden nogen form for brug eller gavn for samfundet? Kan A påberåbe sig sin væsentlige interesse i domænenavnene, idet de udgør værdifulde aktiver for ham, hvorimod de tilsyneladende ikke udgør nogen værdi for registranterne? Kan A påberåbe, at de passive domænenavsregistreringer alene er foretaget for at snylte på As velrespekterede varemærke eller for at udelukke A fra markedet?

Dette hypotetiske eksempel anslår den overordnede problemstilling for dette speciale.

Internettet har udviklet sig til en almindelig og uundværlig del af de fleste danskeres hverdag. Hjemmesider har gjort det muligt at hente information fra hele verden og e-mails har i vidt omfang erstattet traditionelle breve og faxmaskinen. Alene i Danmark er der i dag registreret over 1.2 mio. domænenavne.¹

¹ jf. DK Hostmasters statistik på: <https://www.dk-hostmaster.dk/presse/statistik/antal-registrerede-domaener/>

Grundet internettets centrale betydning har domænenavne fået en stadig større økonomisk betydning for både offentlige myndigheder, private virksomheder, og forbrugere, og dermed for samfundet i almindelighed. Virksomhedens domænenavn er indgangsnøglen til virksomhedens globale adresse i den virtuelle verden og dermed et af de vigtigste forretningskendetegn for virksomheden. Det er et aktiv på linje med et fysisk varemærke, ladet med virksomhedens oparbejdede goodwill. Det er derfor af afgørende betydning for en virksomhed at have et let genkendeligt og retvisende domænenavn – evt. i form af virksomhedens varemærke.

Der er hverken for danske domænenavne eller for internationale åbne, generiske topdomæner indført et formelt krav om brugspligt i regelgrundlaget. Registrantens manglende brug af domænenavnet kan dog efter såvel dansk som efter WIPOs praksis inddrages som et relevant moment i vurderingen, af om domænenavnet skal overdrages til indehaveren af et identisk eller forveksleligt varemærke.

1.2. Problemformulering

Hovedformålet med dette speciale er at belyse og analysere, hvilken virkning manglende brug af domænenavne tillægges efter hhv. dansk praksis for danske domænenavne og efter WIPOs praksis for internationale domænenavne, når domænenavnet indeholder tredjemands varemærke. Formålet er at foretage en komparativ analyse af, om passive domænenavnsregistreringer tillægges samme virkning i praksis, herunder hvilke omstændigheder der i praksis tillægges afgørende betydning i den samlede vurdering ved manglende brug.

Særligt vil specialet indeholde en analyse af, hvornår der foreligger manglende brug af domænenavne, samt hvilken betydning varemærkets karakter og registrantens adfærd tillægges når domænenavnet ikke er taget i brug.

Specialets analyser munder ud i en stillingtagen til, om der gennem praksis er etableret en vis form for brugspligt for domænenavne, eller om man som registrant kan lægge sin døde hånd på domænenavnet uagtet tredjemands væsentlige interesse i domænenavnet.

1.3. Afgrænsning

Den internationale del er begrænset til en analyse af retstilstanden for åbne, generiske top level domæner omfattet af Uniform Dispute Resolution Policy (UDRP). Hermed menes primært topdomænerne .com, .net og .org. Disse topdomæner betegnes som generiske, fordi de ikke er knyttet til et bestemt land. Da de i modsætning til andre topdomæner heller ikke forbeholdt konkrete virksomhedstyper,² kaldes de åbne.

Den internationale del er begrænset til topdomæner reguleret ved UDRP, idet dette er det mest kendte og anvendte regelsæt til regulering af internationale domænenavnskonflikter. Redegørelsen og analysen af den internationale del begrænses endvidere til WIPOs praksis.

Redegørelsen og analysen af tilfælde, hvor domænenavne registreres i god tro men efterfølgende bruges i ond tro er afgrænset til en overordnet gennemgang, idet diskussionen er aldeles omfattende og således vil kunne danne grundlag for et selvstændigt specialeemne. Det samme er tilfældet for det traditionelle typeeksempel i form af "warehousing", der for danske topdomæner er reguleret i IDL § 12, stk. 2 og efter UDRP er direkte omfattet af The Policy artikel 4b(i). Gennemgangen heraf begrænses, idet denne type registreringer reguleres ved selvstændig lovhjemmel og praksis.

1.4. Systematik

Specialet er delt op i to dele. I den første del redegøres der for manglende brug af danske domænenavne under .dk-domænet. I den anden del redegøres der for manglende brug af internationale generiske domænenavne, herunder .com, .org og .net. Retssystemerne og praksis vil i den anden del af specialet blive løbende sammenlignet.

Gennemgangen af retssystemerne er dikteret af retstilstanden og er således tilrettelagt efter, hvilke momenter der fokuseres på i praksis, hvorfor gennemgangen således ikke er systema-

² Herunder f.eks. topdomænerne; .gov, .int, .cat og .aero

tiseret på samme vis for den danske og den internationale del. Begge dele afsluttes med en delkonklusion, hvorefter afhandlingen afrundes med en perspektiverende sammenligning af systemerne.

1.5. Metode

I afhandlingen benyttes den juridiske retsdogmatiske metode, idet gældende ret beskrives, systematiseres og analyseres.

Herudover anvendes en komparativ metode, idet der løbende foretages en sammenligning af gældende ret for de åbne internationale domænenavne og danske domænenavne. Ved sammenligning af retssystemer benyttes typisk enten Länderberichtmetoden eller den analytiske metode.³ Efter førstnævnte metode sidestilles nationale retssystemer, og der redegøres samlet for et retssystem ad gangen, hvorefter der følger en sammenligning af systemerne. Den analytiske metode sammenligner derimod begreber og retsområder, og der redegøres for hvert retssystems holdning til et enkelt emne ad gangen. I denne afhandling er Länderberichtmetoden anvendt.

Idet retsområdet fortsat er relativt nyt, er den juridiske litteratur på området begrænset. Dette gælder i særdeleshed for den internationale del. Denne del er derfor i udpræget grad udtryk for en selvstændig analyse af WIPOs praksis, baseret på en omfattende gennemgang og systematisering af tidligere afgørelser. Idet det ikke har været muligt at henvise til juridisk litteratur som grundlag for mine antagelser, er der i stedet henvist til en lang række afgørelser. Langt fra alle disse er behandlet individuelt i afhandlingen.

For at opnå størst mulig præcision, har jeg i afhandlingen anvendt den originale ordlyd af bestemmelserne i UDRP. Bestemmelsernes indhold er dog ligeledes forklaret på dansk.

2. Den varemærkeretlige brugspligt

Diskussionen om en brugspligt for domænenavne forekommer nærliggende, idet der i beskyttelsessammenhænge er en tæt forbindelse mellem domænenavne og varemærkeretten. Efter VML § 25 er der brugspligt for registrerede varemærker. En varemærkeregistrering kan således ophæves, såfremt der ikke er gjort "reel brug" af varemærket, her i landet, i en uafbrudt periode på 5 år for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, jf. VML § 25. Brugspligten modvirker, at varemærkeregistrene overfyldes med varemærker, der ikke anvendes, og delvist imod, at mærker registreres med det formål at forhindre andre muligheden for at anvende dem.

2.1. Reel brug

Kravet om reel brug defineres ikke generelt i lovtæksten. Ifølge lovbemærkningerne forstås der ved reel brug: "at der er gjort brug af mærket i overensstemmelse med normal markedsføringsmæssig aktivitet inden for området".⁴ Reel brug indebærer således, at varemærket skal være anvendt for varer eller tjenesteydelser på markedet. En alvorligt ment reklamekampagne som efterfølgende følges op af reelt salg på markedet, opfylder dog også kravet.⁵ Omvendt er symbolsk brug, der alene er sat i værk for at opretholde registreringen ikke betragtes som reel brug. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at der blot indrykkes annoncer, eller trykkes reklamemateriale indeholdende varemærket, hvis dette alene sker for at afbryde fristen.⁶ Omvendt indebærer kravet ikke, at brugen skal være kontinuerlig eller strækker sig over hele perioden ligesom der ikke stiles krav om, at brugen skal være af betydeligt omfang, hverken i henseende til geografisk område eller mængde.⁷ Spørgsmålet om brugspligten er

³ Jf. *Kort indføring i komparativ ret*: s. 206f.

⁴ jf. *Varemærkeret: Varemærkeloven og Fællesmærkeloven med kommentarer. EF-varemærket. Madridprotokollen*: s. 267.

⁵ Jf. eks. EF-domstolens afgørelse af 11. marts 2003, C-40/01, Ansul. EU-domstolens fortolkning af bestemmelsen er relevant, da varemærkedirektivets art. 10 danner grundlag for VML § 25.

⁶ *Varemærkeloven og Fællesmærkeloven med kommentarer. EF-varemærket. Madridprotokollen*: s. 267ff., *Immaterielret: Ophavsret, patentret, brugsmodelret, designret, varemærkeret*: s. 497f og *Markedsret – del 3*: s. 294ff.

⁷ Jf. f.eks. U.2002.1583 SH.

opfyldt, skal afgøres på baggrund af en helhedsbedømmelse, hvor samtlige faktiske omstændigheder inddrages, da der ikke kan opstilles en fast bagatelgrænse.⁸

Er varemærkeretten opstået uden registrering, som følge af ibrugtagning, skal varemærket anvendes vedvarende for ikke at miste sin beskyttelse. Varemærkeretten ophører således, hvis man stopper med at bruge mærket. Genoptages anvendelsen, opstår varemærkeretten igen, men dog med prioritet fra tidspunktet for genoptagelsen.⁹

Har man ladet sit varemærke registrere ved OHIM som EF-varemærke, er der ligeledes brugspligt for varemærket i samme omfang som ved danske registreringer jf. varemærkeforordningens¹⁰ artikel 15. Bestemmelsen er identisk med varemærkedirektivets¹¹ artikel 10, som danner grundlag for VML § 25. Ordlyden af den danske bestemmelse om brugspligt er således stort set identisk med bestemmelsen i varemærkeforordningens artikel 15.

3. Definition af domænenavne

For at kunne identificere computere tilkoblet internettet, tildeler man hver computer og internetside en såkaldt IP-adresse¹², der består af et mange cifret nummer. Da det er svært at huske en lang talkombination for mennesker, har man indført en navneoverbygning til talkombinationerne, hvor IP-adressen bliver bundet sammen med et unikt domænenavn.¹³ Navneoverbygningen i form af domænenavne anvendes primært til navngivning af hjemmesider og adressering af e-mails. Internetbrugeren skal således blot huske domænenavnet for, at få adgang til hjemmesiden eller e-mail adressen.¹⁴ Et domænenavn kan derfor defineres som en unik, teknisk adresseangivelse på internettet, der bruges til at lokalisere en hjemmeside eller e-mail adresse. Et domænenavn vil ofte knytte associationer til indehaverens navn, varemærke eller den funktion hjemmesiden tilbyder.¹⁵

Domænenavne er opbygget efter et navnehierarki. Det sidste led i domænenavnet er det såkaldte top level domæne, f.eks. .dk i domænenavnet "Difo.dk". Ved top level domæner angives der hvilket domæneområde computeren skal forbindes til. Der findes hovedsageligt to grupper af top level domæner, i form af country code topdomæner, som er geografisk opdelt domæner efter landekoder og generiske top level domæner, f.eks. .com, .org mv.. Foran topdomænet vil der i domænenavnet være et eller flere underdomæner der kaldes second level domæne. Second level domænet bestemmes i vid udstrækning af registranten selv. I domænenavnet "Difo.dk" består second level domænet af "Difo".

Domænenavne erhverves i praksis ved henvendelse til regulatorvirksomheder, som har fået tilladelse til at sælge ledige domænenavne. Registratorer er således virksomheder, der sælger domænenavne til registranter.

3.1. Domænenavnets retlige status

Domænenavne er endnu ikke tillagt sin endelige retlige status. Det forekommer nærliggende at sammenligne domænenavne med telefonnumre, til hvilke der knytter sig en særlig goodwill.

Af DK Hostmasters¹⁶ generelle vilkår fremgår det, at der med registreringen alene opnås en brugsret til domænenavnet.¹⁷ Retten til et registreret domænenavn, kan dog mere nærliggen-

⁸ Jf. EU- domstolens afgørelse af 8. Juli 2003, T203/02, Sunrider.

⁹ *Markedsret – Del 3*: s. 293.

¹⁰ EF-forordning nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker, med senere ændringer.

¹¹ EF-direktiv nr. 104/89 af 21. December 1988, om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, med senere ændringer.

¹² Internet Protocol Address.

¹³ Denne navneoverbygning kaldes DNS (Domian Name System).

¹⁴ *Domænenavne – en juridisk håndbog*: s. 16; *Internetretten*: s. 285; *Regulering af Domæneområdet?*, s. 5; samt betænkning 1450/2004, s. 27f.

¹⁵ *IT-retten*: s. 530

¹⁶ Administrator for danske domænenavne.

¹⁷ Vilkår for tildeling, registrering og administration af .dk-domænenavne, version 6, af 1. januar 2013, §

de¹⁸ defineres som en rent obligatorisk ret som udspringer af det aftaleforhold, der eksisterer mellem registranten og registrarvirksomheden.¹⁹ Der er således alene tale om en aftaleretlig beskyttelse, hvorved der opnås en teknisk eneret, da der ikke kan eksistere to identiske domænenavne.

En registrering af et domænenavn giver ikke i sig selv en retlig beskyttelse i form af forretningskendetegn og indebærer ej heller i sig selv en immateriel ret sui generis.²⁰ Et domænenavn kan dog opnå beskyttelse som varemærke efter VML, når betingelserne hertil er opfyldt. Domænenavne kan overdrages og pantsættes som virksomhedspant jf. TL § 47c, stk. 3, nr. 7, ligesom det i teorien antages at der kan ske pantsætning af domænenavne efter de almindelig kendte regler og retsgrundsætninger.²¹

4. Domænenavnskonflikter under .dk-domænet

4.1. ICANN

Den overordnede administration af domænenavnssystemet på verdensplan varetages af The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN), som blev skabt i 1998. Det er bl.a. ICANN der afgør, hvilke top level domæner der skal åbnes, herunder de nationale country code top level domæner. Administrationen af de nationale top level domæner er af ICANN uddelegeret til organisationer i de lande, som domænet vedrører.²²

4.2. Regulering af det danske domæneområde

Det danske domæneområde reguleres i dag af IDL. Før loven trådte i kraft d. 1. juli 2005, eksisterede der ikke nogen særskilt regulering af danske domænenavne. Domæneområdet var underlagt et selvreguleringssystem som blev administreret af den selvejende organisation, Dansk Internet Forum (DIFO) og DK Hostmaster A/S, der ejes 100 % af DIFO. Administrationen og konfliktløsningen skete således i privatretligt regi med mulighed for domstolsprøvelse. Der var ikke nogen lovhjemlet kompetence for det offentlige til myndighedsudøvelse på området.²³

DIFO nedsatte som led i deres virke et uafhængigt Klagenævn for Domænenavne, der har truffet afgørelser på grundlag af almindelige danske retsregler og DK Hostmasters forretningsbetingelser, som skal accepteres af alle registranter ved registrering af domænenavne.

4.2.1. Lovens tilblivelse og formål

I 2003 nedsatte videnskabsministeriet et domæneudvalg, som fik til opgave at undersøge, behovet for at indføre en lovgivning på domæneområdet, hvilket resulterede i betænkning nr. 1450/2004 om administration af domænenavne i Danmark. På baggrund af betænkningens udvalgets anbefalinger, fremsatte videnskabsministeren et lovforslag²⁴, der med enkelte ændringer blev vedtaget af Folketinget d. 16. juni 2005. Loven har bl.a. til formål at fremme en dynamisk og kvalitetspræget udvikling i det danske internetsamfund ved at tilvejebringe tilgængelighed, gennemsigtighed, effektivitet og sikkerhed om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark jf. IDL § 1, nr. 1.

Loven er en bred rammelov, som indeholder rammer for administrationen af .dk-domænet, men som samtidig respekterer traditionen for selvregulering på området, hvilket bl.a. sikres ved, at administrator fortsat kan fastsætte forretningsbetingelser og vilkår for registrering af

1.
¹⁸ Jf. betænkning 1450/2004: s. 120:

"At betegne retten til et domænenavn som en brugsret kan anfægtes, idet hverken DIFO eller DK Hostmaster i princippet har mulighed for at indrømme internetbrugere ret til at være tilkoblet internettet."

¹⁹ T-retten: s. 534 og betænkning 1450/2004: s. 122.

²⁰ IT-retten: s. 534.

²¹ U.2003B.7: Domænenavnet som pantsætningsobjekt; IT-retten: s. 576 og Domænenavne – en juridisk håndbog: s. 64.

²² Internet ret, 1: s. 99f., IT-retten: s. 536.

²³ NIR.2006.140, Ny dansk lov om internetdomæner: s. 141.

²⁴ FT 2004-05 (2. samling), tillæg A, L 165, s. 7603.

domænenavne.²⁵ Herved er den fleksibilitet der har været kendetegnende for det tidligere selvreguleringsystem i vidt omfang bibeholdt, hvilket er fordelagtigt, henset til områdets konstante og hurtige udvikling.

4.2.2. Administration af .dk-domænet efter IDL

Der skal ifølge IDL § 4, stk. 1 udpeges en administrator for domæneområdet efter offentligt udbud, bemyndiget af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling. Et sådant udbud blev gennemført i 2009 med DIFO som vinder,²⁶ hvorfor det danske topdomæne fortsat administreres af DIFO.²⁷ Den daglige administration varetages fortsat af DK Hostmaster A/S, der efter delegation²⁸ fra DIFO registrerer og delegerer second level domænenavne under .dk-domænet, samt varetager alle praktiske aspekter.

IDL fastsætter nogle retlige rammer som vinderen af udbuddet skal overholde. Da disse regler dog i al væsentlighed er udarbejdet med inspiration i DIFOs tidligere virke, har DIFO og DK Hostmaster reelt blot fortsat den tidligere anvendte struktur og praksis.²⁹

4.2.2.1. Tvistløsning

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling har med hjemmel i IDL § 13, stk. 1 nedsat et uafhængigt klagenævn for domænenavne, der blot er en videreførelse af Klagenævnet for Domænenavne, nedsat af DIFO i forbindelse med deres virke inden lovens ikrafttræden.³⁰ Klagenævnet har dog nu hjemmel i lov, hvilket løser tidligere problemer om afgrænsning af klagenævnets kompetence.³¹

Klagenævnet har kompetence til at suspendere, inddrage eller overføre et domænenavn, der er registreret eller anvendt i strid med IDL § 12, forretningsbetingelser og vilkår fastsat i medfør af IDL § 11, stk. 1, eller i strid med anden lovgivning i øvrigt jf. IDL § 15, stk. 3, nr. 1. Klagenævnet har derimod ikke kompetence til at træffe afgørelse om betaling af erstatning, vederlag eller godtgørelse.

Klagenævnets afgørelser er bindende og kan ikke indbringes for nogen administrativ myndighed jf. IDL § 16, stk. 1. Klagenævnets eksistens er dog ikke til hinder for, at tvisten indbringes for domstolene, ligesom klagenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene inden for en frist på 8 uger jf. IDL § 16, stk. 2.

4.2.3. Materielle regler rettet mod registranten

Der er som udgangspunkt fri adgang til at registrere domænenavne under .dk-domænet. I forbindelse med registreringen, skal registranten acceptere DK Hostmasters generelle vilkår og skrive under på, at registreringen og/eller den aktive anvendelse af det ansøgte domænenavn ikke krænker tredjeparts varemærkerettigheder, navnerettigheder eller øvrige kendetegnsrettigheder, og at registranten ikke er bekendt med, at brugen i øvrigt strider mod dansk ret.³² DK Hostmaster tildeler domænenavne efter først-til-mølle princippet og foretager ingen forudgående prøvelse af om registreringen er berettiget.³³

IDL indeholder to materielle bestemmelser, direkte rettet mod registranten, der begrænser muligheden for at registrere og opretholde visse domænenavne. IDL § 12, stk. 1 hjemler et

²⁵ NIR 2006.148, *God Domænenavnsskik*: s. 149.

²⁶ Se http://www.difo.dk/regler/udbud_om_dk/

²⁷ Det følger af organisationens aktuelle vedtægter, at den har til formål at varetage administrationen af internetdomænet .dk på grundlag af lov om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark.

²⁸ Delegationen er sket med hjemmel i IDL § 9, stk. 1.

²⁹ *Domænenavne – en juridisk håndbog*: s. 23

³⁰ DIFO har som administrator af domæneområdet fastsat nærmere regler for klagenævnets virksomhed og sagsbehandling i medfør af IDL § 14.

³¹ *IT-Retten*, s. 544.

³² Jf. DK Hostmasters Generelle vilkår for tildeling, registrering og administration af domænenavne under top level domænet .dk, Version 06 af 1. januar 2013 § 3.2.2.

³³ *Ibid* § 1.

krav om god domænenavnskik og § 12, stk. 2³⁴ hjemler et forbud mod "warehousing". Registreringen og brugen af domænenavnet reguleres endvidere af "anden lovgivning".

4.2.3.1. Anden lovgivning

Inden IDL trådte i kraft var registrering og brug af domænenavne primært reguleret af de almindelige kendetegnsretlige regler, hvorfor Klagenævnet for Domænenavne og domstolene primært fandt hjemmel i anden kendetegnsretlig lovgivning, som VML, MFL § 1 og § 18, Virksomhedslovgivningens regler om virksomhedsnavne, Navneloven og almindelige retsgrund-sætninger, når anden hjemmel ikke forelagde.

Det har ikke været tilsigtet med IDL at ændre eller indskrænke anvendelsen af den kendetegnsretlige lovgivning, hvorfor IDL principielt ikke har ændret ved anvendelsen af disse specielle regler på de overlappende områder.³⁵ IDL § 12 har derfor ikke selvstændig betydning på områder, hvor anden lovgivning finder anvendelse jf. princippet om *lex specialis*. Retsteknisk er det derfor påkrævet indledningsvis at afklare, om et forhold er omfattet af eks. VML, før en anvendelse af IDL § 12 kan finde sted.

4.2.3.1.1. Kendetegnsretlig lovgivning på internettet

Det er fast antaget i såvel teorien som praksis, at reglerne der gælder i den "fysiske verden" også gælder på internettet. Lovgivningens almindelige regler om forretningskendetegn, finder derfor anvendelse i tvister, der involverer domænenavne eller brug af forretningskendetegn på internettet.³⁶

Hvis tredjemand registrerer et domænenavn, der er identisk eller forveksleligt med et eksisterende varemærke, foreligger der en varemærkekrænkelse efter VML § 4, stk. 1, såfremt domænenavnet anvendes til at markedsføre eller sælge konkurrerende varer eller tjenesteydelser. Forvekslelighedsbedømmelsen er den samme som foretages i den "fysiske verden".³⁷ Er varemærket velkendt, udvides beskyttelsen af varemærkeindehaveren yderligere, således at det ikke er påkrævet at domænenavnet anvendes til salg af samme varer eller tjenesteydelser.³⁸ IDL § 12, stk. 1 tillægges i disse tilfælde ikke selvstændig betydning, da forholdet er direkte omfattet direkte VML § 4 og evt. MFL § 18.

4.2.3.1.2. Krav om erhvervmæssigt brug

MFL og VML finder imidlertid kun anvendelse, såfremt registranten har handlet erhvervmæssigt jf. VML § 4, stk. 1 og MFL § 2, stk. 1. Modsætningsvis følger således, at rent private handlinger ikke medfører en krænkelse af rettighedshaverens enerettigheder efter hverken VML eller MFL. Det er derfor afgørende, at fastlægge, hvornår registrantens brug af domænet betragtes som erhvervmæssigt efter MFL og VML. Fastlæggelsen af hvornår der foreligger erhvervmæssigt brug har endvidere relevans ifm. definitionen af manglende brug gennemgået nedenfor.

Hvad der nærmere må defineres som erhvervmæssigt brug kan på trods af flere afgørelser herom endnu ikke betragtes som endeligt afklaret.³⁹ Flere af disse afgørelser omhandler tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen konkret brug af domænenavnet i traditionel forstand.

³⁴ IDL § 12, stk. 2 trådte først i kraft d. 1. juli 2010 for domænenavne, der var registreret ved lovens ikrafttræden jf. IDL § 27, stk. 3.

³⁵ *Betænkning 1450/2004*: s. 291, bemærkningerne til § 12, stk. 1 i *FT 2004-05 (2. Samling)*, *Tillæg A*: s. 7636 og *Internetretten*: s. 291.

³⁶ Skal domæneområdet lovreguleres?: s. 7, U.2000B.131, *Immaterielle problemstillinger på internettet*.

³⁷ Lone Prehn sammenligner i U.2001B.52, registreringen af et domænenavn med opslag af et navn på en butiksfacade. "Indholdet af butikken vil i et vist omfang afgøre, om brugen af navnet på butiksfacaden udgør en krænkelse af et beskyttet varemærke, der dækker samme eller lignende varer eller tjenesteydelser."

³⁸ jf. VML § 4, stk. 2.

³⁹ *Domænenavne – en juridisk håndbog*: s. 98.

Østre Landsret fastslog i afgørelsen om domænenavnet "beologic.com"⁴⁰, at registrantens blotte registrering og efterfølgende tilbud om salg af domænenavnet til rettighedshaveren, ikke var i strid med hverken VML eller MFL § 18. Dette var efter rettens mening tilfældet, idet den erhvervsmæssige brug af kendetegnet skal dække over en konkret omsætning af eksisterende varer eller tjenesteydelser. Forholdet fandtes derimod i strid med MFL § 1 om god markedsføringssskik, da salg af domænenavne til overpris må anses som erhvervsvirksomhed i sig selv.⁴¹ Det er i dette tilfælde uden betydning om domænenavnet indeholder et velkendt varemærke eller ej.⁴²

Det samme blev af Sø- og Handelsretten antaget i afgørelsen vedrørende domænenavnet "br.dk"⁴³, som indeholdte sagsøgers velkendte varemærke. Retten fremhævede i sin afgørelse, at VML § 4, stk. 2 om beskyttelse af velkendte varemærker ikke kunne finde anvendelse, idet domænet ikke blev anvendt og der således ikke forelå erhvervsmæssigt brug for salg af varer eller tjenesteydelser. Til gengæld udtalte retten, at enhver fremtidig anvendelse af varemærket som domænenavn ville være retsstridig, fordi varemærket er velkendt. Retten betragtede således domænenavnet som en eneret for sagsøger, hvorfor registranten blev tilpligtet at overdrage domænenavnet.⁴⁴ Denne form for anticiperet krænkelse efter VML § 4, stk. 2, kritiseres af *Jakob Plesner Mathiasen og Mikkel Gudsøe*⁴⁵, idet brugen tillige skal være utilbørlig eller vil skade varemærkets særpræg eller renommé, når der ikke foreligger varelighed jf. VML § 4, stk. 2. Det er således noget vidtgående, at udelukke, at en enhver fremtidig brug kan være legitim. Højesteret⁴⁶ lod dog også domænenavnet overdrage alene under henvisning til MFL § 1, allerede fordi forholdet var omfattet heraf.

Sø- og Handelsretten anlagde en mere fleksibel fortolkning af kravet i rettens utrykte tilkendegivelse vedrørende domænenavnet "mobilglas.dk".⁴⁷ Retten antog, at den blotte registrering af domænenavnet udgjorde erhvervsmæssigt brug, idet varemærkeindehaveren derved var afskåret fra at udnytte sit varemærke til markedsføring af konkurrerende produkter på internettet. Retten lagde afgørende vægt på konkurrencerelationen mellem parterne, og betragtede derfor registreringen som en negativ markedsføring med et klart kommercielt sigte, hvorved registranten kunne fremme salget af sine egne produkter på bekostning af sagsøger. Da konkurrencerelationen ikke er påkrævet ved velkendte varemærker, må det antages, at argumentationen også vil kunne finde anvendelse uden en direkte konkurrencerelation, ved registrering af velkendte varemærker som domænenavne.

Inden IDL trådte i kraft overkom Klagenævnet for Domænenavne spørgsmålet om erhvervsmæssigt brug let og elegant ved at anvende et dobbelt hjemmelsgrundlag, der kombinerer almindelige retsgrundsætninger og MFL § 1. Ved generelt at anvende den samme brede formulering undgik de i utallige afgørelser overhovedet at tage stilling til spørgsmålet om erhvervsmæssigt brug:

"Nævnet finder som følge af det anførte, at indklagede har handlet retsstridigt over for klageren såvel efter almindelige retsgrundsætninger som – forudsat at indklagede har handlet som erhvervsdrivende – efter § 1 i markedsføringsloven,..."

⁴⁰ U.2001.697Ø.

⁴¹ Dommen er bl.a. fulgt af Klagenævnet for Domænenavne i sagen om "burgerking.dk", j.nr.: 338 af 2003, hvor klagenævnet henviste til dommen og konkluderede, at brugen var omfattet af MFL § 1.

⁴² *Erhvervsmæssig brug af internetdomæner*: s. 145ff.

⁴³ U.2004.1461 SH.

⁴⁴ Varemærkets velkendthed blev ligeledes tillagt denne betydning i Sø- og Handelsrettens dom om domænenavnet "rki-sletning.dk" af 8. januar 2008 i sag V-95-06

⁴⁵ NIR 2006.158, *God Domænenavnsskik*: s. 152 note 17.

⁴⁶ U.2004.1561 H.

⁴⁷ Sø- og Handelsrettens skriftlige tilkendegivelse af 1. november 2001 i sag nr. V-90-99. Afgørelsen er gengivet i U.2001B.409, *Varemærkeret online*.

Formuleringen er udtryk for en konstruktion der tillader Klagenævnet at springe over hvor gærdet er lavest, idet der under alle omstændigheder er hjemmel for afgørelsen.⁴⁸

4.2.3.2. God domænenavns-skik jf. IDL § 12, stk. 1.

IDL § 12, stk. 1 indeholder en generalklausul, hvorefter domænenavne ikke må registreres eller anvendes i strid med god domænenavns-skik. Generalklausulens indhold vil blive udfyldt gennem praksis fra Klagenævnet for Domænenavne og gennem domstolenes anvendelse heraf. Bestemmelsen blev af lovgiver anset for at være central for udviklingen af retsområdet, hvilket den efterfølgende praksis har bekræftet.⁴⁹

Anvendelse af retlige standarder i form af god skik regler kendes fra andre retsområder, som f.eks. MFL § 1. Ved at anvende en retlig standard som regulering af et område, udvikler retsområdet sig gennem enkeltsager, der med tiden vil danne en praksis, hvoraf de væsentligste momenter kan udledes.⁵⁰ Indholdet af den retlige standard vil løbende blive ændret i takt med, at de almindeligt accepterede handlemåder ændres. Herved sikres en retlig platform for en fleksibel retsudvikling. Ulempen ved reguleringsformen er dog, at der kan opstå en vis form for retsuished med hensyn til reglens indhold, ligesom reguleringsformen sætter naturlige grænser i relation til forudsigelighed.⁵¹

Bestemmelsen indebærer en vurdering af, om registranten opfylder god skik på området, hvilket relaterer sig til registrantens adfærd og dermed subjektive forhold. Der skal ved anvendelse af IDL § 12, stk. 1 således føres bevis for registrantens illoyale adfærd, i form af illoyale hensigter med registreringen eller anvendelse af domænenavnet. Herved adskiller bedømmelsen sig fra vurderingen der foretages efter VML § 4 og MFL § 18, der baseres på objektive omstændigheder, men minder meget om vurderingen der foretages efter MFL § 1.

Indførelsen af kravet om god domænenavns-skik har primært været tiltænkt som en kodificering af praksis fra Klagenævnet for Domænenavne, for herved at give klagenævnet et mere sikkert og anvendeligt hjemmelsgrundlag. Man har ved udformning af IDL ønsket at videreføre den tidligere praksis, der førhen fandt sin hjemmel i MFL § 1 om god markedsførings-skik. Man ønskede imidlertid, at denne praksis skulle udvides til at omfatte bl.a. privatpersoner og offentlige myndigheder.⁵² Til forskel fra MFL § 1, kan bestemmelsen og god domænenavns-skik således også gøres gældende overfor personer og institutioner, der ikke optræder som erhvervsdrivende. Standarden skal derfor overholdes af alle der vælger at registrere et .dk-domænenavn.

Hensigten med god skik reglen var at give Klagenævnet og domstolene en bred lovhjemmel til at træffe afgørelser baseret på almindelige rimelighedsovervejelser, i stedet for at skulle henvise til almindelige retsgrundsætninger som hjemmel.⁵³ Derudover har IDL § 12, stk. 1 også afløst MFL § 1 som hjemmelsgrundlag ved erhvervsmæssigt brug af domænenavne, da jf. princippet om *lex specialis*.⁵⁴

4.2.3.3. Forbud mod "warehousing" efter IDL § 12, stk. 2.

IDL § 12, stk. 2 hjemler et forbud mod at registrere og opretholde registreringer af internetdomænenavne alene med videresalg eller udlejning for øje. Bestemmelsen forbyder således såkaldt "warehousing" eller hamstring af domænenavne.

⁴⁸ Jf. bl.a. i Klagenævnets afgørelse om domænenavnene; "uefa.dk", j.nr. 2000-102 af 2001, "lidl.dk", j.nr. 312 af 2003, og "netvetiser.dk", j.nr. 517 af 2004, hvor domænenavnet anvendte identiske formuleringer.

⁴⁹ *Domænenavne og brug af andens varemærke: "UPS(.dk)"*: HD af 18/4 2007 (U.2007.1857): s. 200.

⁵⁰ jf. betænkning 1450/2004: s. 288 og bemærkningerne til IDL § 12, stk. 1 i *FT 2004-05 (2. Samling)*, *Tillæg A*: s. 7634f.

⁵¹ U.2004B.1, *God skik-regler – hvem bestemmer indholdet?*: s. 1.

⁵² *IT-retten*: s. 539

⁵³ Jf. Bemærkningerne til IDL § 12, stk. 1 i *FT 2004-05 (2. Samling)*, *Tillæg A*: s. 7635.

⁵⁴ NIR 2006.140, *Ny dansk lov om internetdomæner*: s. 146.

Bestemmelsen er indført for at imødegå misforholdet i form af, at domænenavne er en knap ressource, men at enhver desuagtet kan registrere domænenavne der ikke i forvejen er registreret. Der har længe bestået en industri af registranter, som spekulerer i domænenavne ved at registrere domænenavne til en forholdsvis lav pris med henblik på videresalg med stor fortjeneste.⁵⁵ Bestemmelsen forbyder kun hamstring af domænenavne, hvis formålet hermed er at sælge domænenavnene videre.

Forbuddet mod warehousing indebærer, at registranten skal have en legitim interesse i domænenavnet, for at kunne opretholde sin registrering. For at en sådan interesse er til stede, kræves det typisk, at domænenavnet bruges i overensstemmelse med navnets almindelige betydning.⁵⁶

4.3. Brugspligt for domænenavne

Der er, som tidligere gennemgået, en brugspligt for registrerede varemærker efter VML § 25, ligesom varemærker baseret på brug, kræver vedvarende brug for opretholdelse af eneretten. Der er intet tilsvarende lovfæstet krav for domænenavne. Der er således intet direkte krav om, at domænenavne skal anvendes aktivt og at domænenavne kan inddrages eller overdrages alene fordi de ikke anvendes.

Der blev i forbindelse med IDLs tilblivelse overvejet, om der skulle indføres en brugspligt for domænenavne i loven. Betækningsudvalget fandt ikke behov for at indføre en egentlig bestemmelse om brugspligt, men anbefalede i stedet, at administratoren i sine forretningsbetingelser kan fastsætte regler om herom. Denne mulighed er nu hjemlet i IDL § 11, stk. 2, nr. 1. Reglens formål er alene at tydeliggøre, at administrator kan regulere visse forhold, der for registranten kan synes at have en indgribende karakter.⁵⁷ Ifølge IDL § 6, stk. 8, skal administrator afholde høringer over væsentlige ændringer i forretningsbetingelser og lignende, som har betydning for registrering og anvendelse af domænenavne. Administrator vil derfor skulle afholde en høring, før der kan fastsættes en regel om brugspligt.

Indføres der en brugspligt i forretningsbetingelserne, vil det være op til administrator at fastlægge retningslinjerne herom, herunder hvad der skal forstås ved reel brug. Administrator har dog ikke hidtil indført en brugspligt, hvorfor der således heller ikke taget stilling til hvorledes reel brug skal defineres. En registrering af et domænenavn kan således opretholdes i ubegrænset tid uanset den aktuelle og påtænkte brug, medmindre registreringen anfægtes.

Der er imidlertid flere forhold, der taler for at indføre brugspligt på domænenavnsområdet. En pligt til at anvende domænenavne aktivt vil sikre optimal samfundsmæssig udnyttelse af en begrænset ressource, hvilket er blandt de overordnede hensyn på domænenavnsområdet. Mere konkret vil en brugspligt bl.a. sikre, at ubrugte domænenavne kan blive stillet til rådighed for andre brugere der har en reel interesse i domænenavnet, ligesom en brugspligt vil imødekomme problemet med hamstring af domænenavn.⁵⁸

4.3.1. Reel brug af domænenavne

En evt. brugspligt for domænenavne medfører betydelige praktiske problemer i relationen til spørgsmålet om, hvornår et domænenavn anvendes aktivt og brugspligten således er opfyldt. For varemærker er det afgørende, om der er gjort "reel brug" af mærket. Et sådant krav indebærer, at ikke enhver anvendelse er tilstrækkelig til at konstituere brug, således at der ses bort fra symbolsk brug i vurderingen heraf. Domæneområdet byder dog på særlige udfordringer ift. varemærkerettens regler om brugspligt, idet det er nemmere at foretage proforma brug af domænenavne, fordi det er relativt nemt og billigt at lægge indhold ud på en hjemmeside. I nogle tilfælde er det oplagt at brugen alene er symbolsk, hvorimod vurderingen andre gange er svær at foretage. Reel brug omfatter således ikke den blotte oprettelse af en hjemmeside,

⁵⁵ NIR 2006.148, *God domæneskik*: s. 160f. og *IT-retten*: s. 528f.

⁵⁶ *Internetretten*: s. 315 og *Markedsføringsretten*: s. 613.

⁵⁷ Bemærkningerne til IDL § 11, stk. 2 i FT 2004-05 (2. Samling), *Tillæg A*: s. 7633; *betænkning 1450/2004*: s. 285, og *Ny dansk lov om internetdomæner*: s. 145.

⁵⁸ *Betænkning 1450/2004*: s. 139 og *Markedsføringsretten*: s. 616.

herunder når der på hjemmesiden alene angives at hjemmesiden er "under udarbejdelse" eller "kommer snart"⁵⁹.

Idet der endnu ikke er indført en brugspligt af administrator er det på nuværende udviklings-trin mere hensigtsmæssigt at fastlægge, hvornår der foreligger manglende brug af et domænenavn, end hvad der må forstås ved reel brug. Dette er tilfældet da der netop endnu ikke er et direkte krav om reel brug, hvorimod manglende brug af domænenavne kan inddrages som et relevant moment i vurderingen af god domænenavns-skik efter IDL § 12, stk. 1. Definitionen af manglende brug vil dog i udpræget grad danne rammerne for reel brug og omvendt, hvorfor definitionerne i et vist omfang er gensidige.

4.3.1.1. *Anvendes til at viderestille til anden hjemmeside*

Anvendes domænenavnet alene til at viderestille til en eksisterende hjemmeside under et andet domænenavn, må det afgøres konkret dette må betragtes som reel brug, idet hensigterne hermed kan være mange. Varemærkeindehavere har f.eks. interesse i at lade deres varemærke registrere som domænenavne med de mest nærliggende stavefejl, således at potentielle kunder uagtet stavefejlen alligevel lander på deres hjemmeside.⁶⁰ Dette må betegnes som aktivt brug, da registreringen er anvendt med henblik på brugervenlighed. Det kan endvidere være relevant for en virksomhed at registrere flere domænenavne som udtryk for, at deres virksomhed kan identificeres på flere måder. Ligeledes foretager mange varemærkeindehavere defensive registreringer, for at undgå at tredjemand erhverver domænenavnet og anvender dette på krænkende vis.⁶¹

Selvom der ud fra praksis nok kan opstilles visse generelle retningslinjer for, hvad der må betragtes som aktivt brug, må spørgsmålet som udgangspunkt skulle vurderes ud fra sagens konkrete kontekst. Alene herved kan den dokumenterede brug afgrænses over for symbolsk brug. Den dokumenterede brug må således nødvendigvis sammenholdes med registreringsformål, registrantens adfærd og den sædvanlige brug af domænenavne.⁶² Det er derfor nærliggende at hægte vurderingen om reel brug sammen med vurderingen om god skik på domænenavnsområdet, idet registrantens subjektive forhold er afgørende.

4.3.1.2. *E-mail og FTP-service*

Selvom domænenavne mest oplagt anvendes som navnekoder for hjemmesider, kan domænenavne også anvendes aktivt på anden vis. Det betragtes således som aktivt og legitimt brug, når domænenavnet anvendes til andre formål som f.eks. som e-mailadresse og FTP-klient.⁶³ Selvom en sådan anvendelse kan have en vis nytteværdi, bidrager denne form for anvendelse oftest med en mindre økonomisk værdi end anvendelse i form af hjemmesider.⁶⁴ Grundet den begrænsede økonomiske værdi domænenavnet tillægges, kan det derfor forekomme u hensigtsmæssigt og uønskeligt at lade værdifulde domænenavne reservere til denne form for begrænset brug. Selvom anvendelse i form af e-mail og FTP-service således betragtes som aktivt brug af domænenavne, vil der kunne ske overdragelse ud fra værdispildsbetragtninger, grundet registrantens begrænsede brug.

4.3.1.3 *Reklamer og sponsorerede links*

Klagenævnet for Domænenavne udtalte i afgørelsen om domænenavnet "kra.dk"⁶⁵, at det må betragtes som erhvervsmæssig brug af domænenavne, når der på en hjemmeside optræder bannerreklamer og sponsorerede links der generer indtægter til hjemmesidens inde-

⁵⁹ *Internetretten*: s. 300.

⁶⁰ Eks. tilfældet med Politiken, der også har registreret domænenavnet "politikken.dk".

⁶¹ *Ny dansk lov om internetdomæner*: s. 145, *Internetretten*: s. 301, Domænenavnsloven – Virker den?: s. 18.

⁶² *Betænkning 1450/2004*, s. 141.

⁶³ FTP er en Forkortelse for File Transfer Protocol. FTP er en klient-server- protokol der bruges til at overføre filer mellem to computere.

⁶⁴ Jf. bemærkningerne til IDL § 12, stk. 1 i *FT 2004-05 (2. Samling)*, *Tillæg A*: s. 7636.

⁶⁵ J.nr. 985 af 2007.

haver, når brugerne klikker på reklamerne.⁶⁶ I overensstemmelse hermed udtalte klagenævnet i afgørelsen vedr. "bossman.dk"⁶⁷, at annoncering på den tilknyttede hjemmeside og links til en række annoncer fra Google, måtte betragtes som erhvervsmæssigt brug.

Anvendes hjemmesiden således til at generere en løbende indtægt via sponsorerede links eller reklamer, må dette betragtes som erhvervsmæssigt brug, hvorfor denne form for anvendelse modsætningsvist ikke kan betragtes som manglende brug af domænenavn

4.4. Manglende brug af domænenavne i praksis

Selvom der ikke eksisterer et lovfæstet krav om brugspligt for domænenavne, udelukker dette ikke, at manglende brug kan medvirke til, at domænenavnet må overdrages.

Som tidligere gennemgået, er IDL § 12, stk. 1 rettet mod registrantens subjektive forhold, da bestemmelsen tager afsæt i en god skik vurdering. Der skal således fokuseres på om registranten har registreret og/eller anvendt domænenavnet i ond tro.

Der er i lovforslagets bemærkninger til IDL § 12, stk. 1,⁶⁸ endvidere lagt op til at der skal foretages en bredere afvejning af almene interesser over for registrantens interesser, således at et domænenavn kan overdrages til en klager, som kan påvise en mere tungtvejende interesse i domænenavnet. Det er herved forudsat, at der i den praktiske anvendelse af kravet om god skik vil kunne indgå en række modstående almene hensyn, som må afbalanceres over for hinanden. En sådan interesseafvejning forekommer navnlig oplagt når domænet er registreret uden samtidig at være taget i brug. Selvom registranten er privat, kan kommercielle og samfundsmæssige forhold i nogle tilfælde veje tungere.⁶⁹ Foreligger der et væsentligt interesse-mæssigt misforhold, kan domænenavnet overføres alene på dette grundlag, da en fortsat opretholdelse af registreringen anses som illoyal adfærd i strid med god domænenavnsskik efter IDL § 12, stk. 1.

Da anvendelsen af IDL § 12, stk. 1, og dermed vurderingens indhold, skal fastlægges gennem praksis fra Klagenævnet for Domænenavne og retspraksis, vil der i det følgende blive redegjort for bestemmelsens anvendelse i praksis ved passive domænenavns-registreringer. Grundet bestemmelsens karakter af retlig standard, vil den konkrete afvejning i praksis dog ikke nødvendigvis stå fast over tid.

4.4.1. Registrering foretaget af konkurrent

IDL § 12, stk. 1 er i praksis ofte blevet anvendt som hjemmel til at lade domænenavne overdrage i tilfælde, hvor der registreres et domænenavn som indeholder en konkurrents varemærke, og domænenavnet endnu ikke er taget i brug.

Selvom domænenavnet er registreret af en konkurrent, kan forholdet ikke afgøres direkte efter VML § 4 eller MFL § 18, når domænenavnet ikke er blevet brugt til at sælge eller markedsføre varer og/eller tjenesteydelser, idet der ikke foreligger erhvervsmæssigt brug.

Registrering af en konkurrents varemærke som domænenavn, er illoyal adfærd i strid med god domænenavnsskik, idet dette udelukker konkurrenten fra at anvende sit varemærke som domænenavn, hvilket kan skade konkurrentens omsætning jf. Sø- og Handelsrettens afgørelse om "mobilglas.dk"⁷⁰. Denne antagelse er bl.a. fulgt i Klagenævnets afgørelse om "active-match.dk"⁷¹. Selvom domænenavnet endnu ikke var taget i brug, bemærkede Klagenævnet, at en eventuel fremtidig anvendelse vil være erhvervsmæssig og dermed omfattet af VML § 4, stk. 1, idet indklagede udbød samme tjenesteydelser som klager. Da klager således kunne

⁶⁶ Klagenævnet fandt dog ikke at den konkrete brug krænkede klagers rettigheder, da der alene var reklamer for én virksomhed, der ikke var relateret til klager.

⁶⁷ J.nr. 2010-0054.

⁶⁸ Jf. bemærkningerne til IDL § 12, stk. 1 i *FT 2004-05 (2. Samling), Tillæg A*: s. 7636.

⁶⁹ Jf. bemærkninger til § 12, stk. 1 i *FT 2004-05 (2. samling), tillæg A*: s. 7636 og *betænkning 1450/2004*, s. 209f.

⁷⁰ *Domænenavne – en juridisk håndbog*: side. 134f.

⁷¹ J.nr. 2012-0019.

modsatte sig indklagedes eventuelle fremtidige brug af domænenavnet, fandt Klagenævnet, at den blotte registrering og opretholdelse af domænenavnet var i strid med god domænenavnsskik. Indklagede havde ikke nogen loyal begrundelse for at opretholde registreringen.⁷² Herved fremrykker Klagenævnet krænkelserne til at omfatte den blotte registrering og passive opretholdelse heraf. Dette indebærer, at klager ikke er nødsaget til at afvente, at registranten tager domænenavnet i brug, således at forholdet kan afgøres på objektive grundlag efter VML § 4, stk. 1. Denne anvendelse af IDL § 12, stk. 1 stemmer overens med Sø- og Handelsrettens argumentation i afgørelsen om "br.dk"⁷³.

Indklagede havde i afgørelsen vedrørende "topsolid.dk"⁷⁴, registreret en af sine hovedkonkurrenters varemærke som domænenavn. Indklager hævdede, at domænenavnet var blevet registreret i forbindelse med en intern salgskonkurrence for virksomhedens topsælgere. Domænenavnet var derimod aldrig blevet anvendt for en hjemmeside. Klagenævnet udtalte hertil, at det er uklart om domænenavnet vil blive brugt på en måde, som er egnet til at skabe forveksling med klagers varemærke. Klagenævnet fandt, det påfaldende at indklagede havde valgt at registrere et domænenavn der er identisk med klagerens varemærke til brug for interne salgskonkurrencer, som uproblematisk kunne være afholdt ved brug af et andet domænenavn. Grundet denne sammenhæng og parternes konkurrencerelation, konkluderede klagenævnet, at indklagede på registreringstidspunktet havde haft kendskab til klager og at registreringen var foranlediget af dette kendskab. Da registreringen således var sket i ond tro, fandt Klagenævnet at indklagede havde handlet i strid med god domænenavnsskik i medfør af IDL § 12, stk. 1.

Varemærkeindehavere nyder således en bred beskyttelse mod konkurrenters passive registrering af identiske eller forvekslelige domænenavne. Der stilles efter praksis strenge krav til registrantens begrundelse for registreringen, når der foreligger et konkurrenceforhold. Konkurrencerelationen medfører en klar formodning for, at registranten kendte til klagers varemærke på tidspunktet for registreringen, hvilket indikerer ond tro. Endvidere vil den fortsatte opretholdelse af domænenavnet uden nogen loyal eller legitim interesse heri, i sig selv betragtes som illoyal adfærd med kommercielt sigte, da registreringen udelukker konkurrenten i at lade sit varemærke afspejle som domænenavn.

4.4.2. Velkendte varemærker

Efter VML § 4, stk. 2 stilles der ikke krav om varelighed, såfremt varemærket er velkendt og tredjemands anvendelse medfører en utilbørlig udnyttelse eller skade på varemærkets særpræg eller renommé. Spørgsmålet er herefter om velkendte varemærker tillige nyder en udvidet beskyttelse mod tredjemands registrering af varemærket som domænenavn, idet der ikke kræves nogen konkurrencerelation.

4.4.2.1. Registrering om brug i ond tro

Jo mere velkendt et varemærke er, jo sværere vil det være at hævde, at man ikke kendte til varemærket ved registreringen og brugen af domænenavnet. Det vil derfor have formodningen for sig, at registreringen af et særligt velkendt varemærke er foretaget i ond tro og dermed er illoyal.

I overensstemmelse hermed, udtalte Klagenævnet i tvisten om "gaggia.dk"⁷⁵, at betegnelsen "gaggia" må formodes udelukkende at blive opfattet som en reference til klagers velkendte varemærke, hvorfor det forekommer usandsynligt, at indklagede skulle have valgt at registrere domænenavnet ved en tilfældighed. Da indklagede ikke påviste nogen begrundelse for registreringen, måtte det formodes at registreringen var foranlediget af kendskabet til klagers velkendte varemærke, hvorfor indklagede havde handlet i ond tro ved den blotte registrering af domænenavnet. Herved anses den blotte registrering sammenholdt med den efterfølgende

⁷² Samme følgeslutning blev eks. draget af Klagenævnet vedr. nettoskilte.dk, j.nr. 2012-0065, og "iværksætteren.dk", j.nr.565 af 2005.

⁷³ U.2004.1461 SH.

⁷⁴ J.nr.: 1439 af 2008

⁷⁵ J.nr.: 2011-0125.

manglende brug, således i sig selv som retsstridig idet registranten ikke kunne tilbagevise formodningen ved at påvise en legitim og loyal begrundelse for registreringen.

4.4.2.2. *Interesseafvejning*

Domænenavnets tekniske funktion fremhæves i bemærkningerne til lovforslaget som et afgørende hensyn i interesseafvejningen der skal foretages efter IDL § 12, stk. 1.⁷⁶ Reglen om god skik skal herefter benyttes til at finde en passende balance, hvorefter værdifulde domænenavne tages i aktiv brug på en måde, der kommer internetsamfundet til gode. Et domænenavn tillægges alene værdi gennem den faktiske brug og den bagvedliggende goodwill der associeres med hermed, samt domænenavnets iboende evne til at identificere registranten overfor omverdenen.⁷⁷ Domænenavne der indeholder velkendte varemærker, må betragtes som værdifulde domænenavne, da velkendte varemærker pr. definition er tilknyttet en væsentlig goodwill og dermed stærke associationer.

Varemærkets velkendthed må således inddrages som et væsentligt moment i interesseafvejningen der foretages med hjemmel i IDL § 12, stk. 1. Registrantens interesse i domænenavnet skal således opveje varemærkeindehaverens tungtvejende interesse i at kunne anvende sit velkendte varemærke som domænenavn.

Højesteret fik anledning til, at foretage en interesseafvejning der involverede et velkendt varemærke i afgørelsen om domænenavnet "ups.dk"⁷⁸. Registranten, havde haft domænenavnet registreret i omkring 7 år, men havde endnu ikke taget domænenavnet i brug. Registranten påstod, at han havde til hensigt at bruge domænenavnet til at sælge såkaldte "uninterruptible power supplies" som i fagsprog forkortes til UPS. Heroverfor stod United Parcel Service, som er indehaver af det velkendte varemærke "UPS" og primært beskæftiger sig med kuréopgaver af breve og pakker. Da registranten, bortset fra registreringen af domænenavnet, ikke havde taget noget skridt til at føre sine overvejelser ud i livet, fandt Højesteret, at registranten ikke havde en anerkendelsesværdig interesse i at opretholde registreringen af det inaktive domænenavn. På den anden side havde United Parcel Service et klart behov for at tage det i brug, hvorfor afvejningen af parternes interesser faldt ud til fordel for United Parcel Service. Registrantens opretholdelse af registreringen og nægtelse af at overføre domænenavnet til United Parcel Service var derfor i strid med god domænenavnsskik, jf. IDL § 12, stk. 1.⁷⁹ Resultatet blev endvidere bakket op af det forhold, at registranten havde registreret omkring 200 andre domænenavne, hvoraf kun få var anvendt aktivt. Denne retsstilling må siges at være i overensstemmelse med forarbejderne til IDL.⁸⁰

På baggrund af ovenstående kan det konkluderes, at velkendte varemærker også nyder en udvidet beskyttelse mod tredjemands registrering af identiske eller forvekslelige domænenavne. Der udledes af varemærkets velkendthed en stærk formodning for, at registranten kendte til varemærket på tidspunktet for registreringen, såfremt varemærket eksisterede på dette tidspunkt. Herudover vægtes varemærkeindehaverens interesse meget tungt i interesseafvejningen efter IDL § 12, stk. 1. En registrant vil sjældent kunne bevise en tilsvarende tung interesse i domænenavnet, når dette endnu ikke er taget i brug og der ikke foreligger konkrete planer herom.

4.4.3. *Generiske og beskrivende domænenavne*

Generiske mærker, er betegnelser der alene beskriver ydelsen der sælges under kendetegnet. Varemærket er således generisk, hvis man f.eks. anvender mærket "Kaffe" til at sælge kaffe. Deskriptive mærker beskriver eller angiver ydelsens art eller beskaffenhed, der sælges under mærket, f.eks. byens bager, eller betegnelsen budget for billige madvarer.

⁷⁶ Jf. bemærkningerne til IDL § 12, stk. 1 i *FT 2004-05, (2. Samling), Tillæg A*: s. 7636.

⁷⁷ *Ibid.*

⁷⁸ U.2007.1857 H.

⁷⁹ Sø- og Handelsretten frifandt, modsat Højesteret, ved dom af 22. juni registranten, under henvisning til at registranten var i god tro på registreringstidspunktet og registreringen ansås for en reel forberedelsesforanstaltning.

⁸⁰ *Domænenavne og brug af andens varemærke: "UPS(.dk)": HD af 18/4 2007 (U.2007.1857)*: s. 201.

Det følger af VML §§ 1 og 2, at varemærker er særlige kendetegn der er egnet til at adskille virksomhedens varer fra andre virksomheders. Det er således en fundamental betingelse for erhvervelse af en varemærkeret, at mærket har fornødent særpræg, hvilket følger udtrykkeligt af VML § 3, stk. 2 vedrørende ibrugtagne varemærker og § 13 vedrørende registrerede varemærker. Det følger heraf, at der som udgangspunkt ikke kan opnås retlig beskyttelse af forretningskendetegn, der består af almindelige betegnelser som beskriver ydelsen der sælges under kendetegnet. Der kan dog opnås beskyttelse af deskriptive betegnelser gennem indarbejdelse ved at skabe et særpræg gennem brug.

Bedømmelsen om særpræg skal altid foretages ud fra sagens konkrete omstændigheder, idet mærket skal ses i relation til de varer eller tjenesteydelser der sælges under mærket. Varemærket "Apple" der er en generisk betegnelse, har en høj grad af særpræg når det anvendes for salg af computere og elektronik, ligesom varemærket "Diesel" har særpræg for salg af tøj, fordi varemærkerne ikke anvendes i overensstemmelse med ordets generiske betydning.

4.4.3.1. Registrering eller brug i ond tro

Er der opnået varemærkeret til en almindelig betegnelse, er rettighedshaveren som udgangspunkt beskyttet på almindelig vis mod tredjemands krænkende registrering af identiske eller forvekslelige domænenavne. Et domænenavn bestående af en generisk eller deskriptiv betegnelse kan således fordres overdraget til varemærkeindehaveren, såfremt det er registreret eller anvendt i ond tro, eller såfremt der foreligger et væsentligt interessemæssigt misforhold mellem parterne.

Varemærkets generiske eller beskrivende karakter indebærer dog, at det generelt er sværere at løfte bevisbyrden for, at registranten har handlet i ond tro. Dette er tilfældet, da der kan være mange legitime grunde for at registrere og opretholde almindelige betegnelser som domænenavne. Er der sammenfald mellem registrantens påtænkte brug og betydningen af den generiske eller deskriptive betegnelse, forstærker dette formodningen for, at registreringen og opretholdelsen er sket med loyale hensigter.

Dette var eks. tilfældet i afgørelsen om "frugthaven.dk",⁸¹ hvor Klagenævnet lagde til grund, at indklagede havde en legitim interesse i domænenavnet, idet indklagede var projektansat redaktør for en hjemmeside om havenyheder og havde registreret domænenavnet som en sikkerhed for at kunne realisere sit eget informationssted omkring havebrug på nettet, såfremt hun måtte få behov herfor. Klagenævnet fandt, at valget af domænenavn ikke kunne anses som unaturligt, idet der var sammenfald mellem den påståede interesse i domænenavnet og betydningen af domænenavnet. Indklagede havde derfor påvist en reel interesse i domænenavnet. Dette gælder også, selv om hun endnu ikke havde taget domænenavnet i brug og heller ikke havde aktuelle planer herom. Opretholdelsen var derfor ikke i strid med IDL § 12, stk. 1, da domænenavnet ikke var registreret eller anvendt i ond tro, ligesom der ikke forelå et væsentligt interessemæssigt misforhold.

Registrantens forklaring om årsagen til registreringen kan naturligvis ikke altid lægges til grund. Der må således anvendes en sandsynlighedsvurdering af, om registrantens forklaring rent faktisk er udtryk for dennes reelle hensigt med registreringen. Vurderingen udtrykkes i Klagenævnets praksis som en vurdering af, om valget af domænenavnet forekommer naturligt, henset til det påståede formål.

4.4.3.2. Interessemæssigt misforhold

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget,⁸² at interesseafvejningen i medfør af IDL § 12, stk. 1, ikke er begrænset til almene hensyn, men at tredjemands kommercielle interesse i domænenavnet også accepteres som modstående interesse. Spørgsmålet er, i hvilket omfang bestemmelsen kan anvendes til at lade generiske eller deskriptive domænenavne overdrage efter en afvejning af parternes interesser.

⁸¹ J.nr. 1723 af 2009.

⁸² Jf. bemærkningerne til IDL § 12, stk. 1 i FT 2004-05 (2. samling), Tillæg A: s. 7636.

Da der ikke kan registreres to identiske domænenavne, er "gode domænenavne" begrænset, hvorfor værdifulde domænenavne, af hensyn til internetsamfundet, bør anvendes. Dette gælder både oplagte domænenavne der består af generiske betegnelser og domænenavne der indeholder særprægede varemærker.⁸³ Generalklausulen vil således kunne anvendes til, at imødegå interessefæssige misforhold mellem en registrant der ikke anvender domænenavnet og andre, der på grund af domænenavnets signalværdi har en væsentlig interesse i at benytte det. Som eksempler herpå fremhæves i bemærkningerne til lovforslaget generiske domænenavne som "industri.dk" og "bank.dk", der grundet deres generiske signalværdi har en iboende værdi for internetsamfundet som bør udnyttes aktivt.⁸⁴ Det har stor indflydelse på interesseafvejningen, hvorledes det omtvistede domænenavn faktisk anvendes. Vurderingen af den faktiske anvendelse omfatter ikke kun en vurdering af, hvorvidt domænenavnet anvendes til legitime aktiviteter, men også om domænenavnet overhovedet anvendes, herunder om det kun anvendes i begrænset omfang.⁸⁵

Sø- og Handelsretten har haft anledning til at foretage en interesseafvejning i afgørelsen om domænenavnet "nyhedsavisen.dk",⁸⁶ som er et domænenavn sammensat af to generiske ord. Selvom varemærket "nyhedsavisen" ikke i sig selv havde tilstrækkeligt særpræg, havde sagsøgte opnået særpræg gennem intensivt og vedvarende brug, hvorfor mærket nød beskyttelse som varemærke efter VML § 4, stk. 1. Sagsøgte benyttede sit varemærke til en landsdækkende husstandsomdelt gratisavis og elektronisk avis på hjemmesiden "avisen.dk". Sagsøger⁸⁷ havde endnu ikke brugt domænenavnet siden registreringen 6 år forinden. Sagsøger havde til hensigt at benytte domænenavnet til en hjemmeside der samlede pressemeddelelser, hvilket er i overensstemmelse med domænenavnets almindelige betydning. Grundet sammenfaldet mellem sagsøgers påtænkte brug af domænenavnet og varemærkeindehaverens aktuelle brug af varemærket, bemærkede retten, at sagsøger ikke kunne tage domænenavnet aktivt i brug, uden at krænke sagsøgtets varemærkeret. Da varemærkeindehaveren således kunne hindre den påtænkte fremtidige brug, konkluderede retten, at sagsøgers opretholdelse af domænenavnet var være i strid med god domænenavnskik i medfør af IDL § 12, stk. 1.⁸⁸ Idet sagsøger ikke havde nogen reel og legitim interesse i domænenavnet, ville det således være illoyalt at opretholde registreringen og derved lægge sin døde hånd på det værdifulde domænenavn.

Den manglende brug må antages at være den altovervejende grund til at sagsøgers opretholdelse af domænenavnet var i strid med god domænenavnskik. Den manglende brug af domænenavnet gennem 6 år og det faktum at sagsøger ej heller i fremtiden kunne tage domænenavnet i brug, dannede selvstændigt grundlag for konklusionen til sagsøgtets fordel. Sø- og Handelsretten lægger således op til, at selv domænenavne med et relativt beskedent særpræg vil kunne kræves overført med hjemmel i IDL § 12, stk. 1, når varemærkeindehaveren kan påvise en væsentlig tungere interesse i domænenavnets anvendelse.

Denne tilgang er sidenhen fulgt af Klagenævnet i en række afgørelser. Dette var eks. tilfældet i afgørelsen om domænenavnet "byd.dk"⁸⁹, hvor indklagede havde registreret domænenavnet med planer om at udvikle en auktionshjemmeside. Indklagede havde dog endnu ikke taget domænenavnet i brug siden registreringen 10,5 år tidligere. Heroverfor stod klagers interesse i at anvende sit varemærke "Byd" som domænenavn. På baggrund af den langvarige manglende brug, konkluderede Klagenævnet, at indklagedes interesse domænenavnet var begrænset, idet indklagedes ønske om at anvende domænenavnet til brug for en auktionshjemmeside, kunne opfyldes mindst lige så godt gennem registrering af et andet domænenavn. Klagenævnet fandt således, at domænenavnet havde en klart større værdi for klager,

⁸³ Ibid.

⁸⁴ Ibid.

⁸⁵ Ibid og *Domænenavnsloven – virker den?:* s. 15 og 18f.

⁸⁶ Sø- og Handelsrettens dom af 4. August 2008 i sag V25/07.

⁸⁷ Den oprindelige registrant var sagsøger for Sø- og Handelsretten, da "nyhedsavisen" tidligere var givet medhold ved Klagenævnet for Domænenavne ved j.nr.: 1075 af 2007.

⁸⁸ Kort efter sagens behandling ved Sø- og Handelsretten gik sagsøgte konkurs, hvorefter afgørelsen blev anket til Højesteret. Det var oplyst for Højesteret, at udgivelsen af gratisavisen Nyhedsavisen var ophørt. Højesteret fandt, at afvejningen efter IDL § 12, stk. 1 måtte føre til at appellansens opretholdelse af registreringen ikke var i strid med god domænenavnskik.

⁸⁹ J.nr. 1658 af 2009.

hvorfor en fortsat opretholdelse af registreringen ville være i strid med god domænenavns-skik.

Klagenævnet har bl.a. truffet lignende afgørelser vedrørende domænenavnene "færgen.dk"⁹⁰, og "spinning.dk"⁹¹.

Selv varemærker med begrænset særpræg nyder således en vis beskyttelse mod tredje-mands passive opretholdelse af domænenavnsregistreringer. Manglende brug af selv generiske og deskriptive domænenavne skaber en formodning for, at registranten ikke har nogen eller alene en begrænset interesse i domænenavnet. Sammenholdes dette med varemærkeindehaverens naturlige interesse i at anvende sit varemærke som domænenavn vil interesseafvejningen ofte falde ud til varemærkeindehaverens fordel, idet modstående interesser i form af varemærkerettigheder generelt vægtes generelt tungt.

4.4.4. Særprægede domænenavne

Varemærker med en høj grad af særpræg er mindst beskyttet mod passive registreringer i samme omfang som varemærker med et begrænset særpræg, som gennemgået ovenfor. Spørgsmålet er imidlertid om varemærker med en høj grad af særpræg nyder en udvidet beskyttelse mod passive registreringer, grundet varemærkets karakter.

I modsætning til registrering af generiske og deskriptive betegnelser som domænenavne, forekommer det ikke naturligt at registrere særprægede ord, der ikke har nogen almindelig betydning, for herefter at lade domænet ligge dødt hen. Består det omtvistede domænenavn således af et særpræget ord, der "tilfældigvis" er identisk med klagers varemærke, pålægges indklagede i praksis at begrunde dette særprægede valg af domænenavn, idet der er en formodning for at registranten havde kendskab til varemærket på registreringstidspunktet.

I Klagenævnets afgørelse om domænenavnet "oregon.dk"⁹² påstod indklagede, at han havde registreret domænenavnet til brug for en ny mobiltjeneste. Domænenavnet var dog endnu ikke taget i brug mere end 2 år efter registreringen. Efter klagers henvendelse til indklagede, blev hjemmesiden viderestillet til staten Oregons hjemmeside. Denne symbolske brug gavne-de ikke indklagedes sag, men underbyggede derimod snarere formodningen om indklagedes illoyale hensigter med registreringen. Klager havde en klar interesse i domænenavnet, da denne gennem mange år havde anvendt varemærket "Oregon" såvel i udlandet som i Danmark. Klagenævnet lagde i sin afgørelse afgørende vægt på, at indklagede ikke havde begrundet, hvorfor man netop har valgt Oregon som domænenavn for den påtænkte virksomhed. Hertil bemærkede Klagenævnet, at navnet ikke forekom at være et naturligt valg for en mobiltjeneste, og indklagede heller ikke på anden vis havde godtgjort at have en særlig tilknytning til betegnelsen Oregon. På grundlag heraf fandt nævnet, at indklagede havde handlet i strid med god domænenavns-skik og lod derfor domænenavnet overføre til klager i medfør af IDL § 12, stk. 1.

I afgørelsen om domænenavnet "lancer.dk",⁹³ påstod indklagede, at han havde registreret domænenavnet til en hjemmeside om håndskydevåben pga. begrebets betydning. Han hen-viste i denne forbindelse til en udskrift fra "Wikipedia" med en engelsksproget redegørelse om ordet "Lancer". Klagenævnet udtalte dog, at betegnelsen ikke har almindelig kendt sammenhæng med håndskydevåben, hvorfor der ikke er en naturlig sammenhæng mellem domæne-navnet "lancer.dk" og en hjemmeside om håndskydevåben. På denne baggrund bemærkede nævnet, at indklagedes påtænkte hjemmeside kunne opfyldes mindst lige så godt gennem registrering af et andet domænenavn. Klager havde derfor en mere tungtvejende interesse i domænenavnet, hvorfor det var strid med god domænenavns-skik at forlange en overpris for domænet. Klagenævnet havde næppe draget samme konklusion, såfremt indklagede rent faktisk havde taget domænenavnet i brug i overensstemmelse med det påtænkte formål.

⁹⁰ J.nr.: 2011-0175.

⁹¹ J.nr. 778 – 2005.

⁹² J.nr.: 743 af 2005.

⁹³ J.nr.: 1516 af 2008.

Samme konklusion blev draget vedr. "doka.dk"⁹⁴, hvor Klagenævnet igen fandt, at indklagedes ellers reelle og legitime interesse i domænenavnet var begrænset og indklagedes påtænkte kunstneriske projekt dermed kunne opfyldes mindst lige så godt ved brug af et andet domænenavn.⁹⁵

Der kan heraf udledes, at varemærker med en høj grad af særpræg til en vis grad nyder en udvidet beskyttelse mod passive domænenavsregistreringer sammenlignet generiske og deskriptive domænenavne. Såfremt registranten ikke kan begrunde sit noget særprægede valg af domænenavn, formodes der at registreringen er sket i ond tro, foranlediget af kendskabet til klagers varemærke. Praksis er dog gået endnu videre, idet passive domænenavne der indeholder særprægede varemærker er overdraget til varemærkeindehaveren, uagtet at registranten har påvist en loyal begrundelse for registreringen og en legitim interesse domænenavnet jf. f.eks. afgørelserne om "lancer.dk" og "doka.dk".

4.4.5. Almene hensyn

Er klagers interesse i domænenavnet begrundet i hensyn til almenheden, anses dette generelt som en tungvejende interesse. Kan registranten ikke påvise en tilsvarende tung interesse i domænenavnet, kan denne ikke opretholde registreringen, idet dette vil være i strid med god domænenavnsskik jf. IDL § 12, stk. 1.

Der findes ligeledes en hjemmel til inddragelse af domænenavne i almenhedens interesser i § 10.2.2. i DK Hostmasters generelle vilkår.⁹⁶ Har domænenavnet været taget i brug af registranten, kan der tilkendes registranten en rimelig godtgørelse, som udredes af DIFO.

Sø- og Handelsretten lagde i overensstemmelse hermed afgørende vægt på almenhedens interesse i en afgørelse om overførsel af "advokat.dk", "advokater.dk" og "advokaterne.dk".⁹⁷ To af domænenavnene var aldrig taget i brug. Sø- og Handelsretten konkluderede, at registranten ved sin handlemåde og påtænkte benyttelse af de omtvistede domænenavne tilsidesatte hensynet til almenheden, advokatstanden og advokatsamfundet. Over for disse vægtige samfundsmæssige hensyn havde registranten ikke en tilstrækkelig anerkendelsesværdig interesse, hvorfor Klagenævnets tidligere afgørelse om overførsel af domænenavne var korrekt.⁹⁸

4.4.6. Indklagede reagerer ikke på klagenævnets henvendelse

Efter § 14, stk. 3, i Klagenævnets forretningsorden kan nævnet ved bevisbedømmelsen tillægge en parts manglende medvirken til sagens oplysning bevismæssig betydning til fordel for modparten. Når indklagede ikke reagerer på Klagenævnets henvendelse, kan nævnet heraf således udlede, at indklagede ikke har nogen reel interesse i domænenavnet, hvilket understreges af den manglende brug. Interesseafvejningen vil derfor oftest falde ud til klagers fordel, når indklagede ikke reagerer på Klagenævnets henvendelse og forsvare sin ret.⁹⁹

Dette illustreres meget godt ved afgørelsen om "funcity.dk".¹⁰⁰ Domænenavnet var 10 år gammelt og var kun blevet brugt sporadisk. Ved første behandling af sagen reagerede indklagede ikke på nævnets henvendelse, hvorfor domænenavnet blev overdraget til klager. Da domænenavnet ikke var i brug, mens klagesagen verserede, og ikke synes at have været i brug i en årrække forud for klagesagens opstart, havde nævnet intet grundlag for at antage, at indklagede havde en reel interesse i at opretholde registreringen af domænenavnet. Sagen blev efterfølgende genoptaget, da indklagedes manglende reaktion skyldes en adresseændring, hvorfor indklagede aldrig havde modtaget Klagenævnets henvendelser. Indklagede

⁹⁴ J.nr. 1728 af 2009.

⁹⁵ Det samme var bl.a. tilfældet i "madara.dk", J.nr.: 2012-0090.

⁹⁶ DK Hostmasters generelle vilkår for tildeling, registrering og administration af .dk-domænenavne, version 6, af 1. januar 2013.

⁹⁷ U.2012.1 SH.

⁹⁸ Der blev ligeledes lagt vægt på samfundets interesser i Klagenævnets afgørelser om "e-mærket.dk", j.nr.: 737 af 2005.

⁹⁹ Dette var f.eks. tilfældet i "gaggia.dk" j.nr. 2011-0125 og i "fagbogend danmark.dk" J.nr.: 2010-0094.

¹⁰⁰ J.nr. 2011-0144.

dokumenterede under den genoptagede behandling en privat interesse i domænenavnet, da han og sin familie brugte hjemmesiden som e-mail klient, ligesom han havde til hensigt at etablere et socialt forum for unge på internettet. Da indklagede nu havde begrundet registrering og påvist en reel interesse i domænenavnet kunne der ikke ske overdragelse til klager, som endnu ikke havde en varemærket til "fun city". Den tidligere afgørelse blev således ændret efter indklagedes medvirken.

4.4.7. Registrering i god tro – brug i ond tro.

Tidsmæssigt kan der ved anvendelse af IDL § 12, stk. 1 både inddrages forhold der relaterer sig til registreringsøjeblikket og forhold der relaterer sig til ethvert senere tidspunkt, da kravet om god domænenavns-skik gælder både ibrugtagning, markedsføring, overdragelse, anvendelse og opgivelse af domænenavnet.¹⁰¹ Det er således tilstrækkeligt, at føre bevis for ond tro relateret til enten registreringen *eller* anvendelsen af domænenavnet. Registranten må således tåle domænenavnet overført, selvom han registrerede domænenavnet i god tro, hvis blot den efterfølgende anvendelse betragtes som illoyal.

Dette er illustreret ved afgørelsen om "nyhedsavisen.dk" som tidligere gennemgået i afsnit 4.4.3.2. Sagsøgte havde ingen kendetegnsrettigheder til "nyhedsavisen" på registreringstidspunktet, idet varemærket først blev lanceret flere år efter. Sagsøger var således utvivlsomt i god tro på registreringstidspunktet, og selve registreringen var derfor foretaget i overensstemmelse med god domænenavns-skik. Desuagtet nåede Sø- og Handelsretten frem til, at sagsøgers adfærd var illoyal, ikke mindst grundet den manglende brug af domænenavnet. Omstændighederne efter registreringstidspunkt – i form af manglende brug over 6 år - vejede således tungere end omstændighederne på registreringstidspunktet. Dette er ikke uforenligt med forarbejderne til IDL.¹⁰² Dommen går således et skridt længere end Højesterets dom om "ups.dk", for så vidt angår statueringen af en form for brugspligt for domænenavne. Registrantens illoyale adfærd består alene i at opretholde en ellers legitim og loyal registrering uden at anvende domænenavnet.¹⁰³

Domænenavnene "byd.dk"¹⁰⁴ og "lærkevang.dk"¹⁰⁵ blev under lignende omstændigheder tilpligtet overført til varemærkeindehaveren. Fælles for begge tvister er, at varemærkeretten først blev etableret efter tidspunktet for registrering af domænenavnet, samt at domænenavnene aldrig havde været anvendt.

4.5. Delkonklusion

Hovedformålet med denne afhandling er at belyse og analysere virkningen af manglende brug af domænenavne, som indeholder tredjemands varemærke, herunder om der gennem praksis kan indfortolkes en vis form for brugspligt.

Karakteristisk for IDL er at varemærkeindehavere ikke har nogen mulighed for på objektivt grundlag for at forhindre domænenavnsregistreringer, der er identiske eller forvekslelige med varemærket. Der lægges i stedet vægt på registrantens baggrund og motiver for registreringen. Kun hvor disse efter en samlet vurdering er udtryk for en illoyal adfærd, mister registranten retten til domænet.

Registrantens manglende brug af domænenavnet kan inddrages som er centralt moment i den samlede vurdering af registranten subjektive forhold. Den manglende brug kan således tillægges bevismæssig betydning i relation til vurderingen af, om domænenavnet er registreret eller anvendt i ond tro. Der er redegjort for, at varemærkeindehavere nyder en bred beskyttelse mod konkurrenters passive domænenavnsregistreringer, ligesom varemærkets velkendthed og høje grad af særpræg tillægges afgørende bevismæssig betydning. Dette er

¹⁰¹ Jf. bemærkningerne til IDL § 12, stk. 1 i FT 2004-05 (2. samling,) Tillæg A: s. 7635 og betænkning 1450/2004, s. 289f.

¹⁰² *Domænenavsloven – virker den?*: s. 21.

¹⁰³ *Domænenavsloven – virker den?*: s. 20.

¹⁰⁴ J.nr.: 1658 af 2009.

¹⁰⁵ J.nr.: 2009-0015.

tilfældet, da disse momenter kan danne grundlag for en følgeslutning om ond tro på baggrund af en formodning om indledende kendskab til varemærket.

Domænenavnet kan ifølge forarbejderne ligeledes kræves overført til varemærkeindehaveren, såfremt der er et væsentligt interesse-mæssigt misforhold mellem registrantens og varemærkeindehaverens interesser i domænenavnet. I dette tilfælde vil en fortsat opretholdelse af registreringen være illoyal og dermed i strid med god markedsførings-skik i medfør af IDL § 12, stk. 1. Er domænenavnet ikke taget i brug, indikerer dette, at registranten ikke har en væsentlig interesse i domænenavnet. Denne formodning kan tilbagevises af registranten ved at påvise en reel og legitim interesse i domænenavnet i form af påtænkt brug.

Uanset at der ved IDL ikke er indført et formelt krav om brugspligt, kan den konkrete interesse-afvejning efter IDL § 12, stk. 1, indirekte medføre en vis form for brugspligt for domæne- navne. Vil man som registrant være sikker på at beholde sit domænenavn må man således anvende dette på en måde der afspejler en loyal og legitim interesse. Dette illustreres ved Sø- og Handelsrettens afgørelse om domænenavnet "nyhedsavisen.dk", hvorefter dette gæl- der selvom registreringen utvivlsomt var foretaget i god tro. Afgørelsen er således ikke langt fra at statuere en form for brugspligt i visse situationer.

Det skal dog fortsat fastholdes, at manglende brug ikke i sig selv kan medføre, at retten til et domænenavn fortabes, da dette må bero på en samlet afvejning af alle foreliggende konkrete omstændigheder. Der vil således alene kunne ske overdragelse af domænenavnet i tilfælde, hvor registrantens manglende brug indikerer eller sidestilles med illoyal adfærd, herunder tilfælde hvor der foreligger et udpræget misforhold mellem registrantens og tredjemands inte- resse i domænenavnet. Kun ved inddragelse af samtlige relevante hensyn opnås en afvej- ning og et resultat, der er i overensstemmelse med IDLs formål. Der er således ikke tale om en decideret brugspligt, men derimod at der under visse omstændigheder etableres en pligt til at bruge domænenavnet på en måde der afspejler en loyal interesse i heri.

5. Internationale domænenavnskonflikter

5.1. Systemets tilblivelse

På opfordring af den amerikanske regering behandlede WIPO, i en foreløbig rapport af de- cember 1998¹⁰⁶ og i en endelig rapport af april 1999,¹⁰⁷ de typiske problemer der opstår som følge af sammenstødet mellem domænenavne og immaterielle rettigheder. WIPO anbefalede i disse rapporter, ICANN at etablere en administrativ procedure til løsning af konflikter mellem varemærkeindehavere og registranter af domænenavne på de generiske top level domæner.

På baggrund af WIPOs anbefalinger har ICANN skabt et regelsæt for konflikter om retten til domænenavne, kaldet Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (UDRP). Grundet manglende harmonisering af de øvrige immaterielle rettigheder kom regelsættet kun til, at omfatte varemærkerettigheder ligesom beskyttelsen blev begrænset til tilfælde, hvor domæ- nenavnet bliver registreret og anvendt i ond tro.¹⁰⁸

5.2. Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy – UDRP

UDRP er det mest kendte og anvendte regelsæt til regulering af internationale domæne- navnskonflikter og systemet har vist sig, at være et effektivt værktøj til at imødegå uberettigede registreringer af domænenavne, der er identiske eller forvekslelige med varemærker.

UDRP kan beskrives, som et privatretligt regelsæt for en international voldgift til løsning af konflikter om domænenavne, som man underlægger sig når man registrerer et domænenavn der er omfattet af systemet.¹⁰⁹ Regelsættet gælder for alle som registrerer, opretholder og fornyer domænenavne, som ICANN er ansvarlig for, eller som har valgt UDRP som konflikt-

¹⁰⁶ Interim Report of the WIPO Internet Domain Name Process, December 23, 1998.

¹⁰⁷ Final Report of the WIPO Internet Domain Name Process, April 30, 1999.

¹⁰⁸ *Regulering af domænenavnsområdet?*: s. 45

¹⁰⁹ *Domænenavne – en juridisk håndbog*: s. 152.

løsningsmodel. Reglerne regulerer således registreringer og brug af second level domænenavne under de mest brugte og kendte internationale åbne generiske top level domæner, herunder .com, .net, .info og .org, samt country code topdomæner¹¹⁰ og andre generiske topdomæner i det omfang reglerne er vedtaget.¹¹¹

Hovedformålene med UDRP er at skabe et strømlinet, effektivt og billigt alternativ til retssager om domænenavne, samt at skabe en balance mellem hensynet til indehaveren af lovlige domænenavnsregistreringer og varemærkeindehavere. Udover det åbenlyse formål at beskytte varemærkeindehavere mod tredjemands registrering af krænkende domænenavne i ond tro, er sigtet endvidere at beskytte internettets brugere mod forvirring samt at beskytte internettets troværdighed og værdi.¹¹² Hovedformålene med UDRP ligner således af naturlige årsager i vid udstrækning hovedformålene med IDL.

Regelsættet er ikke en lov og har således alene bindende virkning for parter der har vedtaget anvendelsen heraf. Registranten accepterer regelsættet i registreringsaftalen og klager i sin klage. Vedtages anvendelsen af UDRP, er samtlige registratorer og registranter bundet af reglerne og må underlægge sig de afgørelser som træffes herefter.

5.2.1. Regelsættets struktur

UDRP regelsættet består af tre niveauer. Det første niveau udgøres af Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (The Policy), der indeholder de materielle regler rettet mod klager og indklager, samt de generelle principper for klagenævnets virke, herunder en afgrænsning af hvilke konflikter klagenævnet kan tage stilling til. Det andet niveau består af The Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (The Rules), der regulerer fremgangsmåden for behandlingen af klager. Disse praktiske retningslinjer sikrer en ensartet procedure. Det tredje og sidste niveau består af såkaldte "Supplementary Rules", som er de enkelte klagenævns interne retningslinjer. Alle godkendte klagenævn har offentliggjort sine egne Supplementary Rules, hvilke indeholder detaljerede interne retningslinjer for klagesagens behandling, herunder gebyrpolitikker.¹¹³

Det følger af artikel 15a i The Rules, at klagenævnet i sin afgørelse ikke blot skal anvende The Policy og The Rules, men tilmed alle regler og principper som panelet finder anvendelige. Fortolkningen af UDRP skal således ske ved inddragelse af relevant lovgivning. Dette indebærer eksempelvis at panelet kan inddrage varemærkedirektivet og fortolkningen af dette, hvis klagen omfatter europæiske parter eller amerikanske domstolsafgørelser, hvis en eller begge parter er amerikanske.

5.2.2. Materielle betingelser i UDRP

Ved registrering, opretholdelse og fornyelse af domænenavne skal registranten afgive en erklæring i medfør af The Policy artikel 2, hvori han indestår for, at registreringen af domænenavnet ikke vil krænke tredjemands rettigheder, at domænenavnet ikke registreres i ulovligt øjemed og at domænenavnet ikke vil blive anvendt i strid med gældende lovgivninger og reguleringer.

Artikel 4a i The Policy angiver 3 materielle betingelser, som en klager skal opfylde for at få medhold i sin klage:

- i. *your domain name is identical or confusingly similar to a trademark or service mark in which the complainant has rights; and*
- ii. *you have no rights or legitimate interests in respect of the domain name; and*
- iii. *your domain name has been registered and is being used in bad faith.*¹¹⁴

¹¹⁰ Flere nationale administratorer af ccTLD har valgt at anvende UDRP som gældende regelsæt.

¹¹¹ *Domænenavne – en juridisk håndbog*: s.149

¹¹² *Ibid*: s. 152

¹¹³ U.2001B.47, *Løsning af domænenavnskonflikter under de åbne internationale topdomæner*: s. 1.

¹¹⁴ Bestemmelsen er af Knud Wallberg i U.2001B.47, *Løsning af domænenavnskonflikter under de åbne internationale topdomæner*, gengivet på dansk: 1) *domænenavnet er identisk med eller ligner et varemærke, som tilhører en anden, 2) registranten ikke kan påvise nogen rettigheder til eller legitime inter-*

Alle 3 betingelser skal opfyldes, idet betingelserne er kumulative. Er betingelserne opfyldt, kan varemærkeindehaveren forlange domænenavnet slettet eller overført til sig jf. The Policy artikel 4i. Af The Policy artikel 4b og 4c følger endvidere en række ikke udtømmende eksempler på, hvorledes hhv. ond tro og legitim interesse kan bevises.

Man har man således i regelsættet valgt at definere nogle positive betingelser som klager skal opfylde for at få medhold. I modsætning hertil angiver IDL § 12, stk. 1 som bekendt, alene en retlig standard i form af god domænenavnsskik, uden nærmere at angive hvad klager eller sagsøger skal bevise for at vinde ret over domænenavnet. Klagenævnet for Domænenavne og de danske domstole har dog i udpræget grad fortolket den retlige standard i overensstemmelse med betingelserne i The Policy artikel 4a.

Fordelen ved at angive betingelserne direkte i regelsættet, fremfor at lade indholdet definere gennem praksis er, at derved opnås en højere grad af forudsigelighed, hvilket højner retssikkerheden. Betingelserne i The Policy artikel 4a er imidlertid så bredt formuleret, at alle kriterierne mere eller mindre har givet anledning til fortolkningsproblemer i praksis, hvorfor en stor del af forudsigeligheden går tabt. Selvom fortolkningsbidrag findes direkte i regelsættet, i form af The Policy artikel 4b og 4c, er der fortsat betydelige afgrænsningsproblemer, da eksemplifikationerne i disse bestemmelser ikke er udtømmende.

5.3. Klagenævn

Det samlede system til tvistløsning er en central del af UDRP. Uden et samlet system til tvistløsning for de internationale domænenavne, ville varemærkeindehavere ofte være prisgivet i deres kamp mod krænkende domænenavnsregistreringer, idet de således skulle afgøre slaget på "udebane" ved overholdelse af de formelle og materielle regler der gælder i den konkrete arena.¹¹⁵

Til administrering og afgørelse af klager efter UDRP har ICANN har udpeget 4 såkaldte "Administrative Dispute Resolution Service Providers", hvilke bedst lader sig beskrive som voldgiftslignende klagenævn. Det er ikke muligt at anvende andre klagenævn eller lignende¹¹⁶ jf. The Policy artikel 4d. Der kan dog altid anlægges sag ved de kompetente domstole jf. The Policy artikel 4k.

Som et af de 4 godkendte klagenævn har ICANN udpeget Verdensorganisationen for intellektuel ejendomsret (WIPO).¹¹⁷ WIPO var det første klagenævn udpeget af ICANN og det første klagenævn til at afgøre sager under UDRP. WIPO har siden 1999 afgjort over 20.000 sager¹¹⁸ og har således været involveret i mere end 60 % af alle domæneklagesager under UDRP.¹¹⁹

Til belysning af praksis for internationale domænenavnskonflikter fokuseres der i denne afhandling alene på praksis fra WIPO, da WIPO er det mest politikskabende og mest anvendte klagenævn ved tvister omfattet af UDRP. WIPO's indflydelse og status skal ikke mindst begrundes i, at de i vidt omfang bistod ICANN med udviklingen UDRP.

5.3.1. Klagenævnets virke

Alle afgørelser træffes af paneler bestående af 1- 3 paneldeltagere. Panelisterne udpeges af det konkrete klagenævn og er uafhængige af klagenævnet, ICANN, registrator og sagens parter. Panelisterne har forskellige forudsætninger, men fælles er en stor forståelse og viden for ophavsretlige problemstillinger.

resser i det pågældende domænenavn, og 3) domænenavnet er registreret og bruges i ond tro.

¹¹⁵ U.2001B.47, *Løsning af domænenavnskonflikter under de åbne internationale topdomæner*. s. 1.

¹¹⁶ *Domænenavne – en juridisk håndbog*: s. 155

¹¹⁷ De andre 3 udpegede klagenævn er; NAF (National Arbitration forum), CAC (The Czech Arbitration Court), ADNDRC (Asian Domain Name Dispute Resolution Centre) jf. ICANNs "List of Approved Dispute Resolution Service Providers".

¹¹⁸ <http://www.wipo.int/amc/en/center/caseload.html>

¹¹⁹ *Domænenavne – en juridisk håndbog*: s.155.

Klagenævnet kan alene tage stilling, om domænenavnet skal slettes, overdrages eller om klagen skal afvises som ubegrundet, jf. The Policy artikel 4i. Panelisterne har således ikke kompetence til at pålægge en part at betale sagsomkostninger, erstatning eller andet vederlag.

Registrarer er pålagt at deltage i den obligatoriske klageprocedure, hvorimod det er valgfrit for klager om denne vil benytte sig af proceduren eller om der skal anlægges retssag jf. artikel 4. Såvel klager og indklagede kan inden, under og efter klagesagen, anlægge retssag ved de nationale domstole vedrørende en tvist omfattet af UDRP jf. The Policy artikel 4k. Indtil domstolen måtte havde truffet anden afgørelse, er afgørelsen fra klagenævnet bindende for registrar som kan lade domænenavnet overdrage. Et klagenævns afgørelse er således ikke nødvendigvis endelig. Højesteret slog i afgørelsen vedrørende domænenavnene "boersen.com" og "borsen.com"¹²⁰ fast, at domstolene ikke fungerer som appelinstans for afgørelser truffet af WIPOs klagenævn, men derimod selvstændigt kan tage stilling til, om betingelserne i UDRP er opfyldt. Dette er i overensstemmelse med overensstemmelse med The Policy artikel 4k.¹²¹

Nationale domstole er ikke bundet af afgørelser efter UDRP, eller den praksis som anlægges af klagenævnene. Krænker registrantens erhvervelse eller anvendelse af domænenavnet VML eller MFL, kan sagen afgøres direkte ved anvendelse af disse regelsæt. IDL kan derimod ikke anvendes, da loven alene finder anvendelse på internetdomæner der særligt tildeles Danmark. Da anvendelsen af UDRP er vedtaget ved aftale, kan dette regelsæt også anvendes af de kompetente domstole, såfremt der ikke måtte foreligge en direkte kendetegnsretlig krænkelse.

5.3.2. Praksis som retskilde

WIPO har siden det første gang var muligt at indgive klager efter UDRP¹²² afgjort over 24.911 sager,¹²³ vedrørende mere end 44.777 domænenavne.¹²⁴ Omkring 87 %¹²⁵ af disse afgørelser er faldet ud til klagers fordel.

WIPO offentliggør såkaldte "Overviews", der er skabt af WIPO Arbitration and Mediation Center i samarbejde med et bredt udsnit af de mest erfarne panelister. Disse Overviews sammenfatter praksis og redegør for flertallets opfattelse vedrørende omdiskuterede spørgsmål. Der er vedrørende størstedelen af de behandlede problemstillinger opnået konsensus eller klart udtryk for flertallets opfattelse. Oversigten er alene et vejledende redskab, der skal skabe klarhed over praksis og herved imødegå en mere ensrettet praksis for fremtidige afgørelser.¹²⁶

Selvom forudsigelighed er af afgørende betydning for retssikkerheden, er hverken WIPOs Overview eller tidligere afgørelser bindende for panelisterne, idet UDRP ikke er baseret på et strengt princip om præcedens. Panelerne finder det dog generelt ønskværdigt, at deres afgørelser er i overensstemmelse med tidligere afgørelser af samme art. Dette sikrer at systemet fungerer på en rimelig, effektiv og forudsigelig måde for alle parter, hvilket tillige skaber en præventiv effekt.¹²⁷

5.4. Manglende brug efter UDRP

Der er i lighed med dansk lovgivning ikke et formelt krav om brugspligt for domænenavne manifesteret i UDRP. WIPO har endvidere ikke behandlet spørgsmålet om en evt. brugspligt,

¹²⁰ U.2005.3262 H

¹²¹ *Domænenavne i Højesteret. Kommentar til UfR 2005.3262H (Digital Marketing Support) og UfR 2007.1857H (UPS)*: s. 498.

¹²² 1. December 1999.

¹²³ <http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/cases.jsp>

¹²⁴ <http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/domains.jsp>

¹²⁵ http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/decision_rate.jsp?year=

¹²⁶ Seneste version; Wipo Overview of WIPO Panel Views on Selected UDRP Questions, Second Edition (WIPO Overview 2.0) af 31. marts 2011.

¹²⁷ WIPOs Overview § 4.1 og udtalt i WIPO 2010-2011 vedr. "lionsden.com".

eller om virkningen af manglende brug af domænenavne i deres indledende rapporter, der dannede grundlag for udviklingen af UDRP.¹²⁸

Hovedbestemmelsen i form af The Policy artikel 4a, angiver 3 overordnede krav, klager skal bevise for at få medhold i klagen. Kravet i artikel 4a(i), hvorefter domænenavnet skal være identisk eller forveksleligt med klagers varemærke giver ikke anledning til spørgsmål relateret til manglende brug. Forvekslelighedsbedømmelsen er den samme som foretages i den almindelige varemærkeret.¹²⁹ Der ses ved bedømmelsen bort fra tilføjelsen i form af top level domænet, eks. i form af .com.¹³⁰

Det giver derimod anledning til diskussion om de resterende betingelser om hhv. legitime interesser efter artikel 4a(ii) og kravet registrering og brug i ond tro efter artikel 4a(iii), kan være opfyldt ved passive domænenavsregistreringer.

5.4.1. Rettigheder og legitime interesser - Artikel 4a(ii)

Klager skal i medfør af The Policy artikel 4a(ii), bevise at indklagede ikke har rettigheder eller legitime interesser i domænenavnet. Såfremt klager ikke kan løfte denne bevisbyrde, kan klager ikke gives medhold, da betingelserne i The Policy artikel 4a er kumulative.

Selve vurderingen af registrantens rettigheder til og legitime interesser i domænenavnet kendes også fra dansk ret efter IDL § 12, stk. 1. Virkningen af vurderingen er dog ikke den samme efter begge regelsæt. Efter UDRP er vurderingen blot angivet som et blandt flere kumulative krav, hvorfor domænenavnet ikke kan fordres overført, såfremt registranten rent faktisk påviser en legitim interesse i domænenavnet. Efter dansk ret er registrantens legitime interesser i domænenavnet blot et blandt flere hensyn, som efter praksis inddrages i vurderingen om god domænenavnsskik efter IDL § 12, stk. 1. Registrantens legitime interesser udelukker ikke i sig selv, at domænenavnet desuagtet tilpligtes overført jf. eks. Klagenævnets afgørelser om "doka.dk" og "byd.dk". Derudover kan registrantens interesser i domænenavnet tillægges selvstændig betydning ifm. interesseafvejningen efter IDL § 12, stk. 1.

Selvom det som udgangspunkt er klager der har bevisbyrden for, at betingelserne i The Policy artikel 4a er opfyldte, skal klager blot føre tilstrækkeligt bevis for registrantens manglende interesse i domænenavnet, således at påstanden forekommer umiddelbart overbevisende.¹³¹ Formår klager dette pålægges indklagede herefter at føre bevis for sine rettigheder og legitime interesser i domænenavnet.¹³² Løfter indklagede ikke denne bevisbyrde er betingelsen i The Policy artikel 4a(ii) opfyldt.¹³³ Som fortolkningsbidrag er der i The Policy artikel 4c, angivet 3 ikke udtømmende eksempler på, hvad der forstås ved rettigheder til og legitime interesser i domænenavnet.

Den blotte registrering og efterfølgende passive reservering af domænenavnet skaber ikke i sig selv nogen rettigheder til eller legitim interesse i domænenavnet i medfør af The Policy artikel 4a(ii) jf. f.eks. afgørelsen om domænenavnene "arcaexchange.com" og "arcastocks.com" m.fl..¹³⁴

5.4.1.1. Påtænkt brug

I relation til manglende brug af domænenavnet er det relevant at redegøre for, i hvilket omfang registrantens påtænkte brug af domænenavnet kan påberåbes som legitim interesse.

¹²⁸ Interim Report og Final Report of the WIPO Internet Domain Name Process.

¹²⁹ For en gennemgang af den varemærkeretlige forvekslelighedsbedømmelse se eks. *Lærebog i immaterielret: Ophavsret, patentret, brugsmodelret, mønsterret, varemærkeret; Markedsret – del 3 og Immaterielret: Ophavsret, patentret, brugsmodelret, designret, varemærkeret.*

¹³⁰ jf. WIPO D2006-0762 vedr. "rohde-schwarz.com".

¹³¹ "Prima farcie case"

¹³² jf. WIPOs Overview § 2.1.

¹³³ Eks. fremhævet i WIPO D2008-1393 vedr. "Maybank.com".

¹³⁴ WIPO D2001-0729.

Dokumenterbare forberedelser til brug af domænenavnet til salg af produkter eller tjenesteydelser i god tro er udtryk for en legitim interesse i domænenavnet jf. The Policy artikel 4c(i). Selv simple overfladiske eller mekaniske forberedelser er tilstrækkelige, såfremt disse blot kan dokumenteres.¹³⁵ Omvendt må der stilles visse krav til dokumentationen. Hertil kræves ikke nødvendigvis bevis i form af, at virksomheden er påbegyndt hvis blot forberedelserne kan dokumenteres ved håndgribeligt bevismateriale.¹³⁶ På den anden side er den rene ide uden reelle forberedelser til at føre ideen ud i livet ikke nok jf. eks. afgørelsen om "wwfauction.com" og "wwfauction.net"¹³⁷. Panelet fremhævede som eksempler på håndgribelig dokumentation, bevis i form af en forretningsplaner, partnere, den foreslåede teknik eller hvordan denne vil virke, finansiering af virksomheden og tidsplaner mv.. Manglende brug af domænenavnet over flere år, er i sig selv bevis på at registranten ikke er i færd med at forberede domænenavnet til brug for salg af produkter og tjenesteydelser i god tro jf. f.eks. afgørelsen om "melbourneitconsulting.com"¹³⁸.

5.4.2. Registrering og brug i ond tro – artikel 4a(iii)

Ifølge The Policy artikel 4a(iii) skal klager bevise at domænenavnet er registreret og bruges i ond tro.

Dette krav har givet anledning til mange fortolkningsproblemer i praksis. Et af de hyppigt diskuterede spørgsmål er, hvorvidt det er tilstrækkeligt blot at bevise registrering *eller* brug i ond tro, eller om begge forhold skal bevises. Selvom diskussionen endnu ikke er afsluttet, er der efterhånden etableret en relativ fast praksis. Herefter fortolkes kravet således, at klager både skal bevise, at domænenavnet er registreret og bruges i ond tro. Dette følger direkte af den originale ordlyd som anvender ordet "and" og ikke ordet "or" som bindeled. Dette blev allerede slået fast ved den første afgørelse afgjort af WIPO som klagenævnet efter UDRP om domænenavnet "worldwrestlingfederation.com"^{139 140}.

Denne fortolkning har i praksis primært betydet, at klager ikke kan gives medhold, såfremt domænenavnet er erhvervet inden klager tog sit varemærke i brug. Idet en efterfølgende brug af domænenavnet i ond tro ikke er tilstrækkeligt efter The Policy artikel 4a(iii), overses et sårbart og beskyttelsesværdigt behov. Varemærkeindehavere kan ikke gives medhold efter UDRP, såfremt registranten utvivlsomt har registreret domænenavnet i god tro. Registranten kan i disse tilfælde anvende domænenavnet i åbenlys ond tro, så længe der blot ikke er tvivl om, at han på registreringstidspunktet var i god tro. Tvisten kan dog altid indbringes for de kompetente domstole, som kan træffe afgørelsen på grundlag af de almindelige varemærkeretlige regler.

Betingelsens kumulative karakter, er en af de væsentligste forskelle mellem UDRP og dansk ret. Det følger direkte af lovforslaget, at de forhold der indgår i god skikvurderingen efter IDL § 12, stk. 1 ikke alene kan angå registreringsøjeblikket, men også ethvert senere tidspunkt, efter at domænenavnet er registreret.¹⁴¹ Forskellen mellem regelsættende er illustreret ved Sø- og Handelsrettens afgørelse om "nyhedsavisen.dk", hvor registranten utvivlsomt var i god tro på registreringstidspunktet, hvilket dog ikke hindrede at domænenavnet blev tilpligtet overført.

Kravets kumulative karakter er i praksis blevet kritiseret af flere panelister, f.eks. af den dissenterende panelist i afgørelsen om "ferrlicit.com"¹⁴², der bemærkede at den nuværende fortolkning er i strid med selve formålet efter UDRP.

¹³⁵ Jf. eks. WIPO D2004-0741 vedr. "gtahotels.com" m.fl..

¹³⁶ Jf. WIPO D2004-0939 vedr. "digipoll.com".

¹³⁷ WIPO D2000-0939.

¹³⁸ WIPO D2000-1167

¹³⁹ WIPO D1999-0001.

¹⁴⁰ Samme fortolkning er f.eks. anlagt i afgørelserne WIPO D2010-2011 vedr. "lionsden.com"; WIPO D2010-0800 vedr. "ferrlicit.com" med dissens; WIPO D2009-1413 vedr. "validas.com" og WIPO D2009-1688 vedr. "sporto.com".

¹⁴¹ Jf. bemærkningerne til IDL § 12, stk. 1 i FT 2004-05 (2. samling), Tillæg A: s. 7635.

¹⁴² WIPO D2010-0800 .

5.4.2.1. Eksemplifikationer i The Policy artikel 4b

I The Policy artikel 4b oplistes en række eksempler, der betragtes som registrering og brug af domænenavnet i ond tro:

For the purposes of Paragraph 4(a)(iii), the following circumstances, in particular but without limitation, if found by the Panel to be present, shall be evidence of the registration and use of a domain name in bad faith:

(i) circumstances indicating that you have registered or you have acquired the domain name primarily for the purpose of selling, renting, or otherwise transferring the domain name registration to the complainant who is the owner of the trademark or service mark or to a competitor of that complainant, for valuable consideration in excess of your documented out-of-pocket costs directly related to the domain name; or

(ii) you have registered the domain name in order to prevent the owner of the trademark or service mark from reflecting the mark in a corresponding domain name, provided that you have engaged in a pattern of such conduct; or

(iii) you have registered the domain name primarily for the purpose of disrupting the business of a competitor; or

(iv) by using the domain name, you have intentionally attempted to attract, for commercial gain, Internet users to your web site or other on-line location, by creating a likelihood of confusion with the complainant's mark as to the source, sponsorship, affiliation, or endorsement of your web site or location or of a product or service on your web site or location.

Der angives direkte i bestemmelsen at opregningen ikke er udtømmende men alene er udtryk for typeeksempler. Af eksempler fremhæves i bestemmelsen overordnet: (i) tilfælde hvor domænenavnet alene er erhvervet med henblik på efterfølgende videresalg, (ii)(ii) tilfælde hvor registreringen alene er sket for at fortrænge eller udelukke andres muligheder for at registrere sit varemærke som domænenavn, forudsat at registranten er konkurrent eller har foretaget flere lignende registreringer, og (iv) tilfælde hvor domænenavnet er registreret for at skabe trafik på egen hjemmeside ved at forvirre internetbrugerne.

Ikke alle af eksemplerne kræver nødvendigvis brug i ordets traditionelle forstand. Foretages registreringen alene for at hindre en konkurrent i af bruge domænenavnet, kræves hertil ikke nødvendigvis, at domænenavnet tages i brug. Det er bemærkelsesværdigt, at hvert enkelt af disse fire forhold, bliver betragtet som selvstændige eksempler på registrering og brug af domænenavnet i ond tro, uagtet at forholdene omfattet af artikel 4b(i), (ii) og (iii) alene relaterer sig til registrantens oprindelige hensigt eller formål med registreringen, mens forholdet omfattet af artikel 4b(iv) alene relaterer sig til den efterfølgende brug.

Alle typeeksempler i The Policy artikel 4b vil også efter dansk praksis som udgangspunkt medføre, at domænenavnet overdrages til tredjemand som har en varemærkeret. Varemærkeindehavere nyder også efter dansk praksis bred beskyttelse mod konkurrenters registrering af varemærket som domænenavne jf. eks. Sø- og handelsrettens afgørelse om "mobilglas.dk"¹⁴³, ligesom hamstring og warehousing også må fremhæves som typeeksempler på brug i ond tro efter dansk praksis.

5.5. Definition af manglende brug efter UDRP

Ligesom for den danske del er det nødvendigt indledningsvist at fastslå, hvad der efter WIPOs praksis betragtes som manglende brug af domænenavne. Alene i disse tilfælde er det relevant at diskutere, hvilken virkning manglende brug tillægges og om der evt. kan indfortolkes en vis form for brugspligt. Der er i vidt omfang sammenfald mellem hvad der i WIPOs praksis og efter dansk praksis betragtes som manglende brug.

¹⁴³ Sø- og Handelsrettens skriftlige tilkendegivelse af 1. november 2001 i sag nr. V-90-99.

Tilfælde hvor domænenavnet aldrig har været brugt til at henvise til en hjemmeside¹⁴⁴ fremhæves i WIPOs Overview § 3.2. som et oplagt tilfælde af manglende brug. Der kan i vurderingen ses bort fra sporadisk brug af domænenavnet, således at mindre brug over længere tid sidestilles med manglende brug.¹⁴⁵ Grænsen mellem reel og symbolsk brug må ligesom efter dansk praksis, fastlægges ud fra sagens konkrete omstændigheder.

5.5.1. E-mail og FTP-klient

Ligesom efter dansk praksis, betragtes anvendelse af domænenavne til brug for FTP-klienter og e-mailadresser ligeledes som legitimt brug af domænenavne. I afgørelsen om domænenavnet "innotek.com",¹⁴⁶ havde indklagede gennem flere år anvendt domænenavnet som identificerbar tilstedeværelse på internettet i form af e-mailadresse og FTP-klient. På grundlag heraf afviste panelisten klagen, da indklagede have en berettiget og legitim interesse i domænenavnet i medfør af artikel 4a(ii). Omvendt fandt panelisten i tvisten om domænenavnet "henniez.com",¹⁴⁷ ikke at brug af domænenavnet som e-mailadresse alene kunne betragtes som reelt brug og dermed udtryk for en legitim og berettiget interesse i domænenavnet. Forskellen mellem disse to afgørelser er, at indklagede i den første sag aktivt anvendte domænenavnet i relation til sin erhvervsvirksomhed, hvorimod indklagede i den anden afgørelse reelt blot havde registreret e-mailen uden erhvervsmæssig relevans eller efterfølgende brug. Denne sondring blev ligeledes fremhævet som afgørende af panelisten i afgørelse fra 2012 vedr. "posisoft.com"¹⁴⁸, hvor panelisten bemærkede, at en reel e-mail trafik på det omtvistede domænenavn, er udtryk for en legitim og berettiget interesse af domænenavnet. Selvom der således alene foreligger en begrænset anvendelse af domænenavnet, kan dette ikke tilpligtes overført til en varemærkeindehaver, idet registranten har legitime interesser i domænenavnet.

5.5.2. Viderestille til anden hjemmeside

Anvendes domænenavnet blot til at omdirigere brugeren til en anden hjemmeside, må det ligesom efter dansk praksis afgøres konkret om omdirigeringen må betragtes om aktivt brug. Der er i WIPOs praksis tendens til at betragte indholdet af den endelige hjemmeside, som afgørende for om omdirigeringen må anses som manglende brug af domænenavnet jf. eks. "asterixtour.com".¹⁴⁹ Omdirigeres brugeren således blot til en tom eller parkeret hjemmeside, vil omdirigeringen sidestilles med manglende brug af domænenavnet.

5.5.3. Parkering af hjemmesider

Når en hjemmeside registreres uden reel interesse heri, parkeres hjemmesiden ofte af registranten. Parkering af et domænenavn kan finde sted på mange forskellige måder.

Domænenavnet kan parkeres på registratorens regning, hvorved registratoren opnår reklame. Dette betragtes efter WIPOs praksis som manglende brug af domænenavnet.¹⁵⁰ En anden form for parkering, kan ske i samarbejde med Google, i form af en såkaldt "Google-partner page", hvilket ligeledes må sidestilles med manglende brug. Dette er tilfældet, da indholdet af hjemmesiden udelukkende bestemmes af tredjemand, hvorfor dette ikke kan betragtes som reel brug af indklagede selv.¹⁵¹ Parkeringen er reelt blot udtryk for at domænenavnet reserveres til uidentificeret fremtidig brug.

¹⁴⁴ Dette var f.eks. tilfældet i Telstra-afgørelsen jf. nedenfor i afsnit 5.6.1.

¹⁴⁵ Jf. f.eks. WIPO D2008-1393 vedr. "maybank.com".

¹⁴⁶ WIPO D2002-0072.

¹⁴⁷ WIPO D2001-0680

¹⁴⁸ WIPO D2012-1345

¹⁴⁹ WIPO D2012-0334. Domænenavnet henviste brugeren til en allerede eksisterende hjemmeside relateret til indklagedes virksomhed.

¹⁵⁰ jf. f.eks. WIPO D2012-0914 vedr. "premierleagueshop.com" og WIPO D2012-0078 vedr. "missonikuwait.com".

¹⁵¹ jf. f.eks. WIPO D2012-0419 vedr. "neuroregeneron.com" og WIPO D2009-0229 vedr. "blogsaniafia-ventis.com".

5.5.3.1. Pay-per-click parkerings sider

Pay-per-click (PPC) parkeringssider, også kaldet "link farms", er en anden meget anvendt form for hjemmesider i international praksis. PPC-sider er, som navnet antyder, hjemmesider der indeholder sponsorerede links, således at registranten modtager betaling hver gang en besøgende klikker på hjemmesidens links. Denne form anvendes ofte som alternativ til helt at undlade brug og ofte af registranter der spekulerer i domænenavne.

Afgørende for om anvendelsen af domænenavnet i form af en parkeret side må betragtes som manglende brug, er om registranten har haft til hensigt at opnå en uberettiget indtjening på hjemmesiden og indtjeningen derfor har været tilsigtet. Parkeres hjemmesiden med auto-genererede links, hvorved der tilfældigvis opnås en indtjening er dette fortsat at betragte som manglende brug af domænenavnet, idet registranten ikke har tilsigtet indtjeningen jf. WIPOs Overview § 3.2 og WIPOs afgørelse om domænenavnet "pentiumgroup.net"¹⁵². I tvisten vedr. "airfrancecustomerservice.net"¹⁵³, konkluderede panelet, at indklagedes anvendelse af domænenavnet som PPC-side ikke kunne betragtes som manglende brug, men derimod som omfattet af artikel 4b (iv),¹⁵⁴ idet indklagede anvendte værdien af klagers varemærke til at opnå en tilsigtet indtjening.¹⁵⁵

Selvom PPC-sider kun bidrager med meget lidt værdi til internetsamfundet, kan også denne form for brug være udtryk for legitime interesser i domænenavnet.¹⁵⁶ Brugen er berettiget når værdien af domænenavnet relaterer sig til domænenavnets generiske eller deskriptive betydning og ikke til værdien af tredjemands varemærke. Dette betragtes som en legitim interesse i medfør af artikel 4a(ii) og betragtes ikke som brug i ond tro i medfør af artikel 4a(iii).¹⁵⁷ Heraf følger omvendt, at det derimod ikke er lovligt at generere en indtjening via PPC-sider på værdien af tredjemands varemærke.¹⁵⁸

I afgørelsen om "freefulltiltpoker.com"¹⁵⁹, fandt panelet at indklagedes tidligere brug i form af en Pay-per-click hjemmeside, sammenholdt med den manglende brug på tidspunktet for sagens afgørelse medførte, at den manglende brug måtte betragtes som brug i ond tro.¹⁶⁰

5.5.4. Spekulation i domænenavne

Manglende brug af domænenavne foreligger ofte i tilfælde, hvor registranten spekulerer i domænenavne som forretning. Dette indebærer typisk, at man registrerer utallige domænenavne bestående af generiske eller deskriptive betegnelser i forhåbningen om, at tredjemand efterfølgende vælger tilsvarende begreb som varemærke. Denne form for spekulation er i sig selv legitim efter UDRP.¹⁶¹

I afgørelsen vedr. "gooduniverse.com"¹⁶², havde indklagede registreret domænenavnet, flere år inden klager tog tilsvarende varemærke i brug. Klager påstod at registranten havde erhvervet utallige domænenavne, bestående af sammensatte generiske eller deskriptive ord, som med stor sandsynlig ville blive anvendt som varemærker i fremtiden. Klager gjorde således gældende, at registreringen udelukkende var foretaget for at opnå en fortjeneste på grundlag af forveksling eller fremtidigt salg til varemærkeindehaveren. Panelet betegnede teorien som ny, men afviste i sin helhed, at ond tro kunne baseres alene på registrantens

¹⁵² WIPO D2009-0273.

¹⁵³ WIPO D2012-1514.

¹⁵⁴ Eksemplet i The Policy artikel 4b (iv) er det eneste i bestemmelsen der ikke kan foreligge ved manglende brug af domænenavnet i traditionel forstand, jf. Telstra-afgørelsen nedenfor.

¹⁵⁵ Det samme var f.eks. tilfældet i WIPO D2011-1906 vedr. "racy.com" og WIPO D2012-1711 vedr. "natwest-web.com".

¹⁵⁶ Udtalt af panelet i WIPO D2007-1415 vedr. "proforcekarate.com" og "proforcemartialarts.com".

¹⁵⁷ Jf. f.eks. WIPO D2007-1141 vedr. "mymyxr.com" m.fl. og WIPO D2010-1652 vedr. "havanna.com".

¹⁵⁸ Jf. f.eks. WIPO D2006-0006 vedr. "lanson.com" og WIPO D2006-0340 vedr. "knot.com".

¹⁵⁹ WIPO D2011-1060 vedr. "freefulltiltpoker.com" m.fl..

¹⁶⁰ Ligeledes tilfældet i WIPO D2012-0348 "accorbooking.com" m.fl. og WIPO D2012-0412 vedr. "auchenindia.com".

¹⁶¹ Udtalt i WIPO D2000-0044 vedr. "toefl.com".

¹⁶² WIPO D2012-1457.

spekulation i domænenavne. Panelet udtalte videre, at spekulation i domænenavnets fremtidige værdi, blot er en almindelig forretningsrisiko, ikke en handling i ond tro, medmindre registranten har konkret kendskab til, at en konkret tredjemand agter at anvende betegnelsen som sit varemærke.

Denne tilgang er meget forskellig fra den danske tilgang efter IDL. Det følger direkte af IDL § 12, stk. 2, at registranter ikke må registrere og opretholde registreringer af domænenavne alene med videreslag eller udlejning for øje. Registreres domænenavnet således uden hensigt til selv at benytte dette, men alene for at sælge det videre med gevinst for øje er forholdet omfattet af IDL § 12, stk. 2. Dette er også tilfældet, selvom modparten ikke har et tilsvarende varemærke. Falder forholdet uden for bestemmelsens anvendelsesområde, vil adfærden fortsat kunne være i strid med god domænenavnsskik efter IDL § 12, stk. 1.

5.6. Udvikling af princip om manglende brug

Der angives i § 3.2 i WIPOs Overview, at manglende brug af domænenavne, også uden forudgående forsøg på salg eller henvendelse til varemærkeindehaveren, ikke i sig selv udelukker at der kan træffes afgørelse om, at domænenavnet er registreret og bruges i ond tro. Panelet skal ved deres afgørelse undersøge alle foreliggende omstændigheder og inddrage alle relevante hensyn, herunder det faktum at domænenavnet ikke bruges eller er blevet brugt. Den manglende brug er således et blandt flere momenter der skal inddrages i panelets vurdering af registrantens subjektive forhold.

5.6.1 Telstra-afgørelsen

WIPOs behandling af spørgsmålet i deres Overview er i vidt omfang baseret på Telstra-afgørelsen vedrørende domænenavnet "telstra.org"¹⁶³. Afgørelsen er af central betydning, idet panelisten fortolker hvad der forstås ved "whitout limitation" i artikel 4b, samt under hvilke omstændigheder registrantens manglende brug eller passivitet kan betragtes som brug af domænenavnet i ond tro. Der er på baggrund af panelistens udtalelser i netop denne afgørelse, udviklet et princip om manglende brug af domænenavne i WIPOs praksis. Afgørelsens præjudicielle værdi understreges af, at det er den klart mest citerede afgørelse af klagerne i WIPOs praksis.¹⁶⁴

Twisten vedrørte indklagedes registrering af domænenavnet "telstra.org", som var identisk med klagers velkendte varemærkerettigheder. Indklagede havde aldrig taget domænenavnet i brug, og havde aldrig tilbudt at sælge eller overdrage domænenavnet. Alle bestræbelser på at kontakte indklagede var mislykket, idet indklagede havde taget aktive skridt for at skjule sin reelle identitet.¹⁶⁵

5.6.1.1 Panelistens fortolkning af The Policy artikel 4b

Efter panelisten havde fastslået, at indklagede aldrig havde taget domænenavnet i brug, foretog han en omfattende analyse af The Policy artikel 4b, som angiver typetilfælde på registrering og brug i ond tro.¹⁶⁶

Panelisten bemærkede hertil, at alene 4b(iv) forudsætter en aktiv handling af registranten på tidspunktet efter registreringen. De tre øvrige eksempler, omfatter derimod tilfælde som alle kan baseres på såvel aktive handlinger som på passivitet. På dette grundlag konkluderede panelisten, at tilfældene oplistet i artikel 4b(i), (ii) og (iii) også kan finde sted i situationer, hvor der foreligger manglende brug af domænenavnet. Den manglende brug kan dog ikke i sig selv medføre brug i ond tro efter disse typeeksempler. Efter forholdet i artikel 4b(i) kræves der yderligere, at der kan bevises en hensigt til at sælge, udleje eller overdrage domænenavnet. Efter forholdet i artikel 4b(ii) kræves der yderligere bevis, at registranten systematisk udeluk-

¹⁶³ WIPO D2000-0003.

¹⁶⁴ http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/cases_cited.jsp?party=C

¹⁶⁵ Jf. afsnit 7.7 i afgørelsen. Klageren, Telstra Corporation Limited, er det største teleselskab i Australien med et meget omfattende omdømme.

¹⁶⁶ Jf. afsnit 7.9 – 7.10 i afgørelsen

ker eller fortrænger andres muligheder for at registrere domænenavne og efter artikel 4b(iii) kræves der tillige, at domænenavnet indeholder en konkurrents varemærke.¹⁶⁷

Da forholdet i den konkrete sag ikke kunne passes ind under nogle af typeeksemplerne i artikel 4b, fremhævede panelisten det faktum at opregningen ikke er udtømmende, hvorfor andre forhold kan medføre at der statueres registrering og brug i ond tro. Panelisten anvendte således alene bestemmelsen som fortolkningsbidrag. Når artikel 4b ikke er begrænset til positive handlinger, er kravet om brug af domænenavnet i ond tro ej heller begrænset til aktivt brug i traditionel forstand.

Panelisten bemærkede herefter, at manglende brug af domænenavne, dog fortsat kun kan blive betragtet som brug i ond tro, såfremt den manglende brug i samspil med de øvrige omstændigheder beløber sig hertil efter en helhedsvurdering.¹⁶⁸

5.6.1.2. Relevante omstændigheder

Idet manglende brug af domænenavnet således ikke i sig selv kan betragtes som brug i ond tro er spørgsmålet naturligvis, hvilke andre omstændigheder der kan medføre at passiviteten beløber sig hertil. Panelisten udtalte, at dette spørgsmål kun kan besvares ud fra den konkrete sags kontekst. Panelisten undlod herefter nærmere at angive, hvad der generelt kan betragtes som værende brug i ond tro, men valgte i stedet at formulere et krav om, at alle relevante forhold der relaterer sig til indklagedes adfærd skal inddrages i vurderingen.

Panelisten fremhævede til grundlag for vurderingen i den konkrete sag, følgende forhold:

(i) the Complainant's trademark has a strong reputation and is widely known, as evidenced by its substantial use in Australia and in other countries,

(ii) the Respondent has provided no evidence whatsoever of any actual or contemplated good faith use by it of the domain name,

(iii) the Respondent has taken active steps to conceal its true identity, by operating under a name that is not a registered business name,

(iv) the Respondent has actively provided, and failed to correct, false contact details, in breach of its registration agreement, and

(v) taking into account all of the above, it is not possible to conceive of any plausible actual or contemplated active use of the domain name by the Respondent that would not be illegitimate, such as by being a passing off, an infringement of consumer protection legislation, or an infringement of the Complainant's rights under trademark law.

I lyset af disse omstændigheder konkluderede panelisten, at indklagedes manglende brug af domænenavnet beløb sig til registrering og brug i ond tro i medfør af artikel 4a(iii).

De fremhævede omstændigheder er baseret på sagens konkrete kontekst, hvorfor omstændighederne ikke er obligatoriske men alene bør anvendes vejledende. Desuagtet baserer mange panelister i efterfølgende afgørelser, deres konklusion på stort set samme præmisser. Der er en generel tilbøjelighed til at citere alle eller nogle af de 5 elementer fra Telstra-afgørelsen, for herefter at analysere om disse er foreliggende i den konkrete sag.¹⁶⁹ Herved tillægges Telstra-afgørelsen yderligere betydning. Afgørelsen anvendes således ikke alene som hjemmel for princippet om manglende brug, men ligeledes som hjemmel for hvilke omstændigheder der er relevante at inddrage i helhedsvurderingen. Denne efterfølgende praksis har betydet, at de konkret fremhævede omstændigheder i Telstra-afgørelsen i det mindste bør overvejes i sager om manglende brug.

¹⁶⁷ Jf. afsnit 7.10 i afgørelsen

¹⁶⁸ Ibid.

¹⁶⁹ Jf. eks. WIPO D2001-0975 vedr. "oxford-online.com" og WIPO D2012-0419 vedr. "neuroregeneron.com", samt WIPO DPH2012-0001 vedr. "winston.com.ph".

5.7. Manglende brug som ond tro i sig selv

Der er herved fastslået at der kan foreligge brug i ond tro ved passive domænenavnsregistreringer, såfremt de øvrige foreliggende omstændigheder støtter dette. Omvendt kan passiviteten ikke i sig selv udgøre brug i ond tro, hvilket følger såvel af Telstra-afgørelsen, som efterfølgende praksis.

Panelet bemærkede i tvisten vedr. domænenavnet "ceyx.com"¹⁷⁰, at manglende brug ikke kan udgøre brug i ond tro i sig selv, hvorfor hver en sag skal undersøges omhyggeligt for at afgøre om de øvrige omstændigheder bevirker, at den manglende brug beløber sig til ond tro.¹⁷¹ Der foreligger derfor ikke en generel brugspligt for domænenavne efter UDRP, hvilket ikke kan udtrykkes mere klart end panelisten gør det i afgørelsen vedr. "viko.com"¹⁷²:

"The Complainant prays in aid the apparent fact that the Respondent has never made any use of the Domain Name. So what? There is no obligation to make use of a domain name any more than one is required to take one's car out of the garage or use one's telephone. Certainly it is true that non-use can in certain circumstances constitute bad faith passive use, but non-use does not of itself constitute such use."

5.8. Efterfølgende praksis

Da virkningen af den manglende brug er afhængig af de øvrige omstændigheder, skal der i det følgende redegøres for, hvilke omstændigheder der i praksis generelt anses som relevante og hvilken betydning disse tillægges i den samlede vurdering af registrantens subjektive forhold.

5.8.1. Relevante omstændigheder

Ikke enhver form af manglende brug kan betragtes som brug af domænenavnet i ond tro. Hvis dette var tilfældet, ville kravet om brug i artikel 4a(iii) gøres illusorisk.¹⁷³ Panelisten i Telstra-afgørelsen undlod at formulere et abstrakt krav til, hvad der generelt må kræves for, at den manglende brug beløber sig til brug i ond tro. Dette betyder på den ene side, at der etableret et meget bredt og anvendeligt værktøj for fremtidige klagere og panelister. På den anden side er der en risiko for, at afgørelserne kommer til at fremstå vilkårlige, idet reelt alle omstændigheder herefter kan inddrages og vægtes forskelligt efter panelets velbehag.¹⁷⁴ Princippet abstrakte karakter er dog legitimeret ved det faktum, at der i sager om manglende brug oftest ikke foreligger håndgribeligt bevismateriale. De almindelige håndgribelige bevismidler i form af hjemmesidens indhold eller registrantens tilbud om salg af domænenavnet, er ikke nødvendigvis foreliggende i tilfælde af manglende brug, hvorfor panelet ofte er henvist til at udlede den onde tro af indirekte forhold og drage følgeslutninger af indklagedes adfærd.

Da der i praksis er en tilbøjelighed til at tage udgangspunkt i de 5 konkret fremhævede omstændigheder fra Telstra-afgørelsen, vil der i det følgende blive redegjort for praksis, opdelt efter disse 5 momenter, med tilføjelse af enkelte andre faktorer. Ikke alle omstændighederne tillægges samme afgørende vægt, hverken i Telstra-afgørelsen eller i efterfølgende praksis.¹⁷⁵ Alle momenter inddrages med samme formål – for at afgøre om indklagede har registreret og anvendt domænenavnet i ond tro.

5.8.1.1. Varemærkets velkendthed

Det første moment, i form af varemærkets velkendthed, tillægges såvel i Telstra-afgørelsen som i efterfølgende praksis afgørende betydning. Panelisten i Telstra-afgørelsen udledte af varemærkets velkendthed, at indklagede ikke kunne undgå at kende til varemærkets eksistens ved registreringen og således ikke kunne foretage nogen form for efterfølgende legitim

¹⁷⁰ WIPO D2001-0681

¹⁷¹ Det samme udtales ligeledes i eks. WIPO D2010-1873 vedr. "percotop.com" og WIPO D2005-0493 vedr. "blg.com".

¹⁷² WIPO D2010-1856

¹⁷³ Udtalt af panelisten i WIPO D2004-0505 vedr. "vodafone-servicecentre.com" og "vodaphone-express.com".

¹⁷⁴ Udtalt af panelisten i WIPO D2004-0878 vedr. "aventisdirect.net" og "aventisdirect.org".

¹⁷⁵ WIPO D2004-0878 vedr. "aventisdirect.net" og "aventisdirect.org".

brug af domænenavnet, hvilket indklagede måtte have været opmærksom på allerede på registreringstidspunktet.¹⁷⁶ Panelisten udledte af varemærkets velkendthed således ikke alene, at indklagede registrerede domænenavnet i ond tro, men ligeledes at selve opretholdelsen måtte sidestilles med brug i ond tro, pga. det indledende kendskab til klagers varemærker. Selvom klager både skal bevise, at domænenavnet er registreret og bliver brugt i ond tro, er panelistens følgeslutning i overensstemmelse med WIPOs praksis, idet omstændighederne ved registreringen kan anvendes til at udelede om domænenavnet bruges i ond tro og omvendt.¹⁷⁷

Varemærkets velkendthed er på grundlag heraf, ofte blevet fremhævet som afgørende moment i efterfølgende praksis, jf. f.eks. afgørelsen om "blg.com"¹⁷⁸, hvor klagen blev afvist, primært under henvisning til at varemærket ikke var velkendt, hvorfor der ikke forelagde brug i ond tro. I afgørelsen vedr. "pentiumgroup.net"¹⁷⁹, blev klagers varemærke, "Pentium", af panelet indledningsvist betegnet som et internationalt velkendt varemærke. Indklagede havde aldrig taget domænenavnet i brug efter registreringen. Panelet bemærkede hertil, at registrering af tredjemands velkendte varemærke som domænenavn i sig kan være bevis for brug i ond tro, såfremt indklagede ikke kan begrunde registreringen. Det samme følger f.eks. af afgørelsen om "e-telstra.net" og "e-telstra.org"¹⁸⁰, hvor panelet bemærkede, at indklagede grundet varemærkets velkendthed ikke kunne undgå at kende varemærket.¹⁸¹

Denne retsstilling svarer til den danske retsstilling på området, jf. f.eks. "gaggia.dk", hvor Klagenævnet for Domænenavne ligeledes anvendte varemærkets velkendthed bevismæssigt til at udlede, at registranten måtte have kendt til klagers varemærke ved registreringen.

Omvendt kan passiviteten sammenholdt med varemærkets velkendthed ikke altid betragtes som værende brug i ond tro, taget de øvrige omstændigheder i betragtning. Panelisten i afgørelsen vedr. "epsonoffer.com"¹⁸² bemærkede således, at manglende brug ikke nødvendigvis er brug i ond tro, blot fordi klagers varemærke er velkendt. I afgørelsen vedr. "hostess.com"¹⁸³, havde indklagede erhvervet domænenavnet uden efterfølgende at tage dette i brug. Klager havde et identisk, aldeles velkendt varemærke, som havde været registreret i USA siden 1919. Selvom klagers varemærke var aldeles velkendt og indklagede aldrig havde brugt domænenavnet, eller endog dokumenterede planlagt brug, fandt panelet ikke grundlag til at udlede nogen brug af domænenavnet i ond tro, alene baseret på varemærkets velkendthed. Grundet domænenavnets generiske karakter bemærkede panelisten, at han under de foreliggende omstændigheder kunne forestille sig faktisk eller påtænkt brug af domænenavnet som ville være lovlig, hvorfor klager ikke kunne gives medhold.

5.8.1.2. Varemærkets særpræg

Varemærkets særpræg fremhæves i praksis ofte i nær sammenhæng med anvendelse af varemærkets velkendthed som afgørende moment. Såfremt varemærket er af generisk eller deskriptiv karakter, svækker dette mistanken om, at indklagede måtte have haft indledende kendskab til klagers varemærke. Som illustreret ved "hostess.com" kan registreringen af et almindeligt anvendt begreb netop være sket med anden hensigt end at drage fordel af klagers oparbejdede goodwill.

Derimod vil indklagede have svært ved at forsvare, hvorfor han netop valgte at registrere et fantasiord, der "tilfældigvis" er identisk med klagers varemærke. Medmindre indklagede kan give en plausibel begrundelse herfor, kan der heraf udledes, at domænenavnet alene er registreret for at snylte på klagers varemærke. Er varemærket ikke velkendt, må der til denne

¹⁷⁶ Jf. afsnit 7.7 i Telstra-afgørelsen. Samme følgeslutning blev eks. draget af panelerne i WIPO D2001-0148 vedr. "audi-lamborghini.com" og WIPO D2002-0131 vedr. "ladbrokepoker.com".

¹⁷⁷ Jf. WIPO's Overview § 3.2.

¹⁷⁸ WIPO D2005-0493

¹⁷⁹ WIPO D2009-0273

¹⁸⁰ WIPO D2002-0638

¹⁸¹ Samme følgeslutning blev f.eks. draget i WIPO D2011-0418 vedr. "incipio.com"; i WIPO D2007-1415 vedr. "proforcekarate.com", samt i WIPO 2000-0574 vedr. "jupiters-casino.com".

¹⁸² WIPO D2009-0816.

¹⁸³ WIPO D2009-1357.

følgeslutning dog kræves en høj grad særpræg eller andre konkrete omstændigheder, der understøtter, at indklagede har haft kendskab til klagers varemærke. I afgørelsen vedr. domænenavnet "coloplast.tel"¹⁸⁴, fremhævede panelet det som afgørende, at varemærket var så unikt at dette kun kunne associeres med klager. På baggrund heraf konkluderede panelet, at det var utænkeligt, at indklagede ikke skulle have haft kendskab til varemærket ved registreringen.¹⁸⁵

En lav grad af særpræg vil omvendt kunne betyde, at indklagede kan anvende domænenavnet på lovlig vis. Henset til domænenavnets generiske eller deskriptive karakter skabes der netop ikke nødvendigvis associationer til klagers varemærke. Det vil således ikke kunne udelukkes, at indklagede vil anvende domænenavnet på lovlig vis i fremtiden. Først når indklagede tager domænenavnet aktivt i brug, kan der konstateres om domænenavnet i det konkrete tilfælde bruges i ond tro eller ej. I afgørelsen om domænenavnet "mediaset.com"¹⁸⁶ fandt panelet således, at indklagedes manglende brug af domænenavnet, ikke kunne betragtes som brug i ond tro. Afgørende var at panelet, henset til domænenavnets generiske karakter, kunne forestille sig adskillige lovlige måder at anvende domænenavnet på. Da der ikke forelå faktisk brug af domænenavnet, måtte klagen således afvises. Panelet bemærkede afslutningsvist, at klager må indgive en ny klage, såfremt domænenavnet i fremtiden måtte blive brugt i ond tro, hvorved der blev antydnet at sagen endnu ikke var moden til afgørelse.

Varemærkets grad af særpræg tillægges således samme bevismæssige betydning som efter dansk praksis. Ligesom WIPO, anvender Klagenævnet for Domænenavne og domstolene varemærkets karakter, til at udlede god eller ond tro jf. eks. Klagenavnets afgørelser om "oregon.dk" og "frugthaven.dk".

5.8.1.3. Indklagede ikke påvist aktuel eller påtænkt brug i god tro

Panelisten i Telstra-afgørelsen lagde som andet moment vægt på, at indklagede ikke havde påvist nogen form for aktuel eller påtænkt brug af domænenavnet i god tro.

Eftersom der ved passive registreringer ikke er noget konkret indhold på en hjemmeside mv., fra hvilket ond tro kan udledes, må panelet tage sig til takke med mindre klare bevismæssige holdepunkter. Indklagede er som regel den eneste der reelt kan redegøre for hvorfor han netop har valgt det konkrete domænenavn. WIPOs panelister tillader sig på denne baggrund, derfor at udlede ond tro fra visse udeladelser af informationer som alene indklagede har kendskab til. Vil, eller kan indklagede ikke redegøre for sin interesse i domænenavnet, sammenholdt med det faktum at domænenavnet ikke bruges, kan panelisterne heraf udlede indklagedes reelle interesse i registreringens opretholdelse. I afgørelsen om domænenavnet "januviageneric.com"¹⁸⁷, baserede panelisten sin afgørelse på netop det faktum, at indklagede ikke havde påvist nogen form for legitim interesse eller brug af domænenavnet i god tro.

Momentet har nær sammenhæng med The Policy artikel 4a(ii), hvorefter klager skal bevise, at indklagede ikke har rettigheder eller legitim interesse i domænenavnet. Som tidligere beskrevet pålægges indklager bevisbyrden, når klager har ført umiddelbart bevis herfor.¹⁸⁸ Løfter indklagede ikke denne bevisbyrde, kan dette således også lægges denne til last, ved afgørelsen af kravet efter The Policy artikel 4a(iii), når domænenavnet ikke er taget i brug. af Uagtet formuleringen er der dog ikke umiddelbart tale om, at bevisbyrden vendes om, således at det er op til indklagede at bevise sin uskyld i relation til The Policy artikel 4a(iii). Momentet er blot et blandt flere der kan inddrages i vurderingen, hvorfor det fortsat er op til klager at bevise at kravet er opfyldt. Afgørelsen om "januviageneric.com", skal også ses i dette lys.

¹⁸⁴ WIPO D2009-1005.

¹⁸⁵ Det samme blev bl.a. konkluderet i: WIPO D2005-0416 vedr. "ovomaltine.com" og WIPO D2011-1533 vedr. "revloncoupon.com".

¹⁸⁶ WIPO D2011-1954

¹⁸⁷ WIPO D2011-0700.

¹⁸⁸ "Prima Facie case".

Denne praksis er i overensstemmelse med dansk praksis, idet man også ved interesseafvejningen efter IDL § 12, stk. 1 pålægger registranten at påvise legitime interesser i domænenavnet i form af aktuel eller påtænkt brug. Efter dansk praksis kan det dog tillægges selvstændig betydning ifm. interesseafvejningen efter IDL § 12, stk. 1, såfremt registranten ikke er i stand til at påvise legitime interesser.

5.8.1.4 Skjult identitet

Alle godkendte registratorer er forpligtet til at forsyne Whois-databasen med registrantens navn og kontaktoplysninger jf. § 3.3 i ICANNs Registrar Accreditation Agreement.¹⁸⁹ Enhver kan herefter finde disse oplysninger på "www.whois.com", hvilket er med til at skabe offentlighed i internetsamfundet. Det følger dog af § 3.4 i samme regelsæt, at registratoren gerne må tillade anonyme registreringer.

Størstedelen af de godkendte registratorer tilbyder anonyme registreringer i form af private proxy-registreringer. Denne type registrering indebærer at registranten betaler et beskedent beløb for, at registratoren eller et med denne forbundet proxy-selskab, udadtil officielt påtager sig registreringen. Det er således registratoren eller proxy-selskabet, der fremstår som den formelle ejer i Whois-databasen.¹⁹⁰ Registratoren er dog fortsat forpligtet til, at indhente og gemme oplysninger om den reelle registrant.

Klagen kan indgives med registrator eller proxy-selskabet som indklagede, såfremt klager ikke har nærmere oplysninger om den reelle registrant. Efter klagen er indgivet, vil WIPO generelt forsyne klager med oplysninger om den reelle registrant og give klager muligheden for herefter at udvide eller ændre klagen i lyset af de nye oplysninger.

Anvendelse af anonyme registreringer, er ikke i sig selv bevis på brug af domænenavnet i ond tro i forbindelse passive domænenavsregistreringer. Dette er tilfældet, da anvendelse af anonyme registreringer i sig selv er legitimt. Måden hvorpå registranten har anvendt tjenesten kan dog udgøre et moment, der indikerer at domænenavnet bruges i ond tro.¹⁹¹ Som eksempler herpå kan af praksis fremhæves tilfælde, hvor registranten velvidende har givet forkerte kontaktoplysninger til proxy-selskabet,¹⁹² tilfælde hvor registranten har opgivet forkerte kontaktoplysninger til registratoren,¹⁹³ og situationer hvor der er anvendt flere privatiserings eller proxy tjenester, således at et proxy-selskab er angivet som underliggende registrant ved et andet proxy-selskab.¹⁹⁴ Fælles for disse tilfælde er, at registranten har foretaget aktive skridt for at skjule sin reelle identitet, udover hvad der er almindeligt accepteret. Heraf kan registrantens reelle hensigt med registreringen således udledes.

5.8.1.5. Manglende svar fra indklagede

I vurderingen af den manglende brug, kan det ligeledes inddrages som relevant moment om indklagede reagerer på klagers forudgående henvendelser og på klagens indgivelse.

Indklagedes manglende reaktion på klagers forudgående henvendelser er ikke et stærkt selvstændigt moment, idet indklagedes manglende svar kan skyldes mange grunde. Momentet virker således bedst i kombination med andre faktorer. Argumentet anvendes ofte i samspil med indklagedes anonyme registrering, idet argumenterne er gensidigt forstærkende.¹⁹⁵

¹⁸⁹ Aftalegrundlag af 21. maj 2009, som gælder mellem ICANN og den enkelte registrator. <http://www.icann.org/en/resources/registrars/raa/ra-agreement-21may09-en.htm>

¹⁹⁰ Et af de hyppigt anvendte selskaber til anonymisering af registreringer er, Domians By Proxy, der på deres hjemmeside tilbyder muligheden for, at indgive klage over et af deres domænenavne, såfremt dette krænker et varemærke.

¹⁹¹ Jf. WIPOs Overview § 4.9 og WIPO D2006-0975 vedr. "wwf.com".

¹⁹² Jf. WIPO D2000-0515 vedr. "advancedmicrodevices.com".

¹⁹³ jf. eks. WIPO D2006-0696 vedr. "fifththirdreward.com"; WIPO D2000-1232 vedr. "5asec.com".

¹⁹⁴ Jf. eks. WIPO D2007-0062 "creditkeeper.com".

¹⁹⁵ Momenterne blev med held f.eks. anvendt i: WIPO D2002-0564 vedr. "wwwcdw.com", WIPO D2012-1729 vedr. "rbs-private.com", samt WIPO D2008-1780 vedr. "visma.info".

Indklagedes manglende reaktion på klagens indgivelse og WIPOs henvendelser, kan derimod anvendes som et stærkt selvstændigt argument. Panelet kan af indklagedes manglende svar drage de følgeslutninger som de finder passende jf. The Rules artikel 14b.¹⁹⁶ Ud over det faktum, at indklagede ikke udnytter lejligheden til at forsvare sine interesser ved afgørelsen,¹⁹⁷ kan den manglende reaktion således tilmed inddrages, som et selvstændigt moment i bedømmelsen af om den manglende brug beløber sig til brug i ond tro.¹⁹⁸ Dette er ligeledes i overensstemmelse med dansk praksis, idet Klagenævnet for Domænenavne også kan tillægge den manglende reaktion bevismæssig betydning, hvilket b.la. er illustreret ved Klagenævnets afgørelse om "funcity.dk".

5.8.1.6. Afgørende opsummerende betragtning

Som det femte og sidste moment, bemærkede panelisten i Telstra-afgørelsen, at det på grundlag af de fremhævede omstændigheder, ikke er muligt at forestille nogen plausibel, aktuel eller påtænkt anvendelse af domæneavnet, af indklagede, som vil være lovlig.

I modsætning til de 4 forudgående momenter, er dette moment ikke en selvstændig omstændighed der fremdrages af situationens konkrete kontekst. Det er derimod en opsummerende betragtning, baseret på de 4 forudgående omstændigheder, hvilket følger direkte af formuleringen "*taking into account all of the above*". Grundet momentets karakter af afsluttende konklusion og eneste aktive bearbejdning af de tidligere fremhævede omstændigheder, tillægges momentet afgørende betydning såvel i Telstra-afgørelsen som i efterfølgende praksis.¹⁹⁹

Momentets afgørende betydning blev endvidere direkte fremhævet af panelisten i afgørelsen vedr. domænenavnene "vodafone-servicecentre.com" og "vodaphone-express.com"²⁰⁰. Panelisten bemærkede, at der for registranten etableres en pligt til at lade domænenavnet overdrage, såfremt domænenavnet ikke kan anvendes på lovlig vis. Opfylder registranten ikke denne handlepligt, må dette betragtes som brug i ond tro. Hvorfor afvente registrantens brug, når denne alligevel ikke kan være lovlig?

I afgørelsen vedr. "mediaset.com"²⁰¹ anvendte panelet momentet som afgørende i negativ forstand. Klagen blev afvist, idet panelet ikke kunne udelukke, at domænenavnet ville blive anvendt på lovlig vis i fremtiden.

Selvom den opsummerende betragtning må fremhæves som afgørende, skal dette fortsat sammenholdes med panelistens indledende formulering i Telstra-afgørelsen, hvorefter alle relevante omstændigheder der relaterer sig til indklagedes adfærd skal inddrages. Selvom momentet er den eneste opsummerende betragtning og aktive bearbejdning af de relevante omstændigheder i Telstra-afgørelsen, er dette således ikke ensbetydende med, at konklusionen er obligatorisk. Der kan således foreligge brug i ond tro, selvom konklusionen ikke kan drages jf. f.eks. afgørelsen om "www-ctv.com"²⁰², hvor panelet udledte brug i ond tro, selvom panelet ikke kunne udelukke at indklagede kunne anvende domænenavnet på lovlig vis i fremtiden, grundet domænenavnets deskriptive karakter.²⁰³

¹⁹⁶ jf. ordlyden: "If a Party, in the absence of exceptional circumstances, does not comply with any provision of, or requirement under, these Rules or any request from the Panel, the Panel shall draw such inferences therefrom as it considers appropriate."

¹⁹⁷ Jf. eks. WIPO D2009-0027 vedr. "strellsonlimited.com".

¹⁹⁸ Jf. f.eks. WIPO D2001-1461 vedr. "ritzclub.com", WIPO D2012-1409 vedr. "novotelshotel.com", og WIPO D2000-1407 vedr. "www-ctv.com".

¹⁹⁹ jf. eks. WIPO D2004-0878 vedr. "aventisdirect.net", WIPO D2000-0055 vedr. "guerlain.net", WIPO D2002-0131 vedr. "ladbrokepoker.com" m.fl. og WIPO D2002-0581 vedr. "lakesidecollections.com" hvor stort set den samme metode og formulering som i Telstra-afgørelsen anvendes.

²⁰⁰ WIPO D2004-0505

²⁰¹ WIPO D2011-1954. Gennemgået nærmere i afsnit 5.8.1.2.

²⁰² WIPO D2000-1407.

²⁰³ Det samme var. eks. til fældet i WIPO D2009-0273 "pentiumgroup.net" og WIPO D2000-0574 vedr. "jupiters-casino.com", hvor panelisterne i stedet lagde afgørende vægt på varemærkets velkendthed.

5.8.1.7. Det tidsmæssige aspekt

Som øvrigt moment kan der i vurderingen inddrages, hvor lang tid domænenavnet har henlagt ubrugt. Der kan dog ikke på generelt plan konkluderes, hvor lang tid indklagede skal undlade brug af domænenavnet, før dette kan anvendes som et afgørende moment. Det tidsmæssige aspekt er alene et blandt flere momenter der kan inddrages i helhedsvurderingen.

Såfremt indklagedes manglende brug af domænenavnet er omfattet af The Policy artikel 4b(i) – (iii), foreligger der brug i ond tro allerede på dette grundlag, uagtet hvor lang tid indklagede har undladt at bruge domænenavnet. Dette var f.eks. tilfældet i afgørelsen om domænenavnet "oxford-online.com"²⁰⁴, hvor sagen blev afgjort allerede 4 måneder efter tidspunktet for registreringen. Indklagede havde systematisk registreret domænenavne for dermed at udelukke andre, hvorfor forholdet var omfattet af The Policy artikel 4b(ii).

Skal panelet derimod udlede, at indklagede har brugt domænenavnet i ond tro, pga. den manglende brug, kræver dette en tidsperiode på mere end blot få måneder jf. eks. afgørelsen om "nukitchen.com"²⁰⁵ hvor panelet fandt, at en periode på 3 måneder var for kort til, at panelet heraf kunne udlede nogen brugbar følgeslutning.

I "earlylearningcentre.com"²⁰⁶, fandt panelisten at en periode på 8,5 måneder uden brug af domænenavnet ikke var tilstrækkeligt, idet det er ikke unormalt at skulle bruge længere tid på at etablere en virksomhed og tilhørende hjemmeside.²⁰⁷ I afgørelsen vedr. "allaboutlevitra.com"²⁰⁸ statuerede panelet imidlertid brug i ond tro på baggrund af manglende brug i 6 måneder. Den onde tro blev dog bakket op af varemærkets høje grad af særpræg, samt at indklagede havde opgivet forkerte kontaktoplysninger ved registreringen.²⁰⁹

Selvom det må fastholdes, at manglende brug af domænenavne ikke i sig selv kan udgøre brug i ond tro, indikerer passivitet over længere tid dog i sig selv, at hensigten med registreringen ikke har været loyal.²¹⁰ Anvendes domænenavnet ikke i en periode på 2 år, kan der heraf udledes en generel formodning for, at domænenavnet er registreret og bruges i ond tro jf. "americanvintage.com"²¹¹.

5.9 Delkonklusion

Hovedformålet med dette speciale er at belyse og analysere virkningen af manglende brug af domænenavne, som indeholder tredjemands varemærke, herunder om der gennem praksis kan indfortolkes en vis form for brugspligt.

WIPOs praksis viser at panelisterne er tilbøjelige til at definere kravet om brug i ond tro meget bredt. Selvom der ikke er indført et formelt krav om brugspligt i UDRP, kan den manglende brug, med hjemmel i Telstra-afgørelsen, tillægges afgørende betydning i vurderingen om registrantens legitime interesser og i vurderingen om ond tro. Den manglende brug er dog ikke i sig selv tilstrækkelig til at statuere ond tro.

Ved passive domænenavnsregistreringer tillægges karakteren af klagers varemærke afgørende betydning i vurderingen om registrantens subjektive forhold. Er varemærket velkendt, er der en tilbøjelighed til at anlægge en formodning for, at indklagede kendte til klagers varemærke på registreringstidspunktet jf. eks. afgørelsen om "pentiumgruop.com". Indklagede kan dog tilbagevise denne formodning ved at påvise en loyal begrundelse for registreringen, herunder i form af påtænkt brug jf. eks. afgørelsen om "hostess.com". Varemærkets særpræg

²⁰⁴ WIPO D2001-0975.

²⁰⁵ WIPO D2008-1558.

²⁰⁶ WIPO D2005-0692

²⁰⁷ jf. også WIPO D2000-0223 vedr. "countryhome.com", hvor en periode på 8 måneder blev betragtet som almindelig til at etablere virksomheden.

²⁰⁸ WIPO D2003-0275.

²⁰⁹ En periode på 6 måneder blev ligeledes anset som tilstrækkelig i afgørelsen, WIPO D2010-2223 vedr. "missonihometowels.com".

²¹⁰ WIPO D2002-0638 vedr. "e-telstra.net" og "e-telstra.org".

²¹¹ WIPO D2000-0004. Jf. også WIPO D2004-0829 vedr. "usgames.com".

tillægges på samme vis afgørende betydning. Har varemærket en høj grad af særpræg, pålægges det indklager at påvise en loyal begrundelse for registreringen, for herved at tilbagevise formodningen om illoyale hensigter. Omvendt taler en lav grad af særpræg for, at registreringen er foretaget med legitime hensigter.

Af yderligere relevante hensyn har man i praksis specielt fundet det relevant at inddrage, om indklagede har foretaget aktive skridt for at skjule sin identitet og om indklagede svarer på klagers og WIPOs henvendelser. Som afgørende opsummerende betragtning har man i praksis, lagt afgørende vægt på, om domænenavnet aktuelt eller i fremtiden kan påtænkes anvendt på legitim vis af indklagede, eller om klagers varemærke vil være til hinder herfor.

Der foreligger således en alene begrænset form for brugspligt for domænenavne efter WIPOs praksis, alt efter karakteren af klagers varemærke, samt indklagedes øvrige adfærd. Udgangspunktet er, at registranten kan opretholde sin passive domænenavsregistrering, medmindre den manglende brug er udtryk for registrering og brug af domænenavnet i ond tro. Den manglende brug tillægges efter WIPOs praksis således alene bevismæssig betydning i relation til vurderingen af registrantens subjektive forhold. Alt efter karakteren af varemærket og registrantens øvrige adfærd, kan den manglende brug dog tillægges relativ tung vægt i vurderingen, således at registranten nødvendigvis må tage domænenavnet i brug, eller dokumentere påtænkt brug for at undgå at miste retten til sit domænenavn.

6. Sammenfattende komparativ analyse

Der er hverken efter IDL eller UDRP et formelt krav om brugspligt. Efter begge regelsæt kan den manglende brug dog inddrages som et blandt flere momenter i vurderingen om registrantens legitime interesser i domænenavnet og om registrantens adfærd.

I modsætning til IDL er der i UDRP defineret positive 3 betingelser som varemærkeindehaveren skal opfylde for at få medhold i sin klage. Den retlige standard i form af god domænenavnsskik i IDL § 12, stk. 1, er dog i udpræget grad blevet fortolket i overensstemmelse hermed.

Vurderingen om ond tro baseres både efter dansk og efter WIPOs praksis i vidt omfang på omstændigheder der er objektivt erkendbare, herunder specielt varemærkets karakteristika. Den manglende brug kan efter begge regelsæt anvendes til at udlede ond tro, således at der på baggrund af den manglende brug indtræder en formodning om ond tro, såfremt varemærket f.eks. tilhører en konkurrent, er velkendt eller har en høj grad af særpræg.

Efter WIPOs praksis sidestilles den fortsatte opretholdelse af registreringen med ond tro, såfremt det på baggrund af en helhedsvurdering kan udelukkes, at indklagede kan anvende domænenavnet på lovlig vis i fremtiden. Dette er sammenfaldende med Sø- og handelsrettens konklusion i afgørelsen om domænenavnet "br.dk", ligesom retten vedr. "nyhedsavisen.dk" lagde afgørende vægt på, at den påtænkte brug ville krænke varemærkeretten.

Man er ved anvendelse af begge regelsæt tilbøjelige til at anlægge en formodning for, at registranten ikke har nogen legitim interesse i domænenavnet, når dette ikke er taget i brug. Afgørende er dog, at den manglende interesse tillægges forskellig virkning. Efter WIPOs praksis tillægges den manglende interesse blot bevismæssig betydning i relation til vurderingen om ond tro. Dette er også tilfældet efter dansk praksis. Hertil kommer dog, at Klagenævnet og de danske domstole med hjemmel i IDL § 12, stk. 1 kan foretage en bredere afvejning af parternes interesser i domænenavnet. Er der et væsentligt interessemæssigt misforhold mellem parterne, kan domænenavnet overdrages alene på dette grundlag ud fra rimeligheds- og værdispildsbetragtninger.

Af ovenstående kan udledes, at WIPOs praksis vedrørende passive domænenavsregistreringer er mere restriktiv end dansk praksis. Varemærkeindehavere er generelt bedre beskyttet mod passive domænenavsregistreringer efter dansk praksis, grundet det bredere hjemmelsgrundlag. Forskellen består i, at de danske domstole og Klagenævnet kan støtte deres

afgørelse udelukkende på en interesseafvejning og almindelige rimelighedsovervejelser efter IDL § 12, stk. 1. Klager skal ikke opfylde 3 kumulative betingelser som efter UDRP. Idet en fortsat opretholdelse ved interesse-mæssigt misforhold sidestilles med illoyal adfærd, kan den manglende brug tillægges langt større selvstændig betydning efter dansk praksis end efter WIPOs praksis, hvor den manglende brug alene tillægges bevismæssig betydning.

Der foreligger således efter både dansk praksis og efter WIPOs praksis en vis form for brugspligt for domænenavne, taget de øvrige omstændigheder i betragtning. Den indirekte brugspligt er dog efter dansk praksis mere udpræget, idet hjemmelsgrundlaget for vurderingen er bredere funderet og ikke opstiller kumulative betingelser der skal opfyldes jf. i særdeleshed Sø- og handelsrettens afgørelse om "nyhedsavisen.dk", der ikke er langt fra at etablere en egentlig brugspligt for domænenavne.

7. Litteraturliste

Litteratur

Hvor intet andet er anført, refereres i afhandlingen til de enkelte værker med deres titel.

- Lando, Ole: *Kort indføring i komparativ ret*, 3. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- Kragelund, Christian, Martin Dahl Pedersen og Thomas Munk Rasmussen: *Domænenavne – en juridisk håndbog*, 2. udgave, Forlaget Thomson A/S, København.
- Trzaskowski, Jan, Hanne Kirk Diechmann, Søren Sandfeld Jakobsen, Susanne Karstoft, Lars Bo Langsted, Thomas Riis og Charlotte Bagger Tranberg: *Internetretten*, 1. udgave, Ex Tuto Publishing.
- Andersen, Mads Bryde: *IT-retten*, 2. udgave, Gads Forlag.
- Lilleengen, Mathias og Eun-Joo Min: *Collection of WIPO Domain Name Panel Decisions*, 1. udgave, Kluwer Law International 2003.
- Wallberg, Knud: *Varemærkeret: Varemærkeloven og Fællesmærkeloven med kommentarer. EF-varemærket. Madridprotokollen*, 4. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- Madsen, Palle Bo: *Markedsret – del 3*, 5. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- Riis, Thomas, Peter Møgelvang-Hansen og Jan Trzaskowski: *Markedsføringsretten*, 2. udgave, Ex Tuto Publishing.
- Schovsbo, Jens og Morten Rosenmeier, *Immaterielret: Ophavsret, patentret, brugsmodelret, designret, varemærkeret*, 2. udgave, Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- Stoltze, Lars, *Internet ret*, 1. udgave, 2001, Nyt Juridisk Forlag.
- Frost, Kim, *Erhvervs-mæssig brug af internetdomæner*, Juridisk Instituts Julebog 2005, Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- Koktvedgaard, Mogens, *Lærebog i immaterielret: Ophavsret, patentret, brugsmodelret, mønsterret, varemærkeret*, 7. udgave, Jurist- og Økonomforbundet.
- Kaare Struve og Mikkel Francke Ravn: *Regulering af domænenavnsområdet?, Patent og varemærkestyrelsen af 2. april 2003.*

Lovforslag, betænkninger o.l.:

- Lovforslag nr. 165. *Forslag til lov om internetdomæner, der særligt tildeles Danmark*. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), Tillæg A, s. 7603.
Kan findes på: http://www.ft.dk/samling/20042/lovforslag/L165/som_fremsat.htm#dok
- Betænkning nr. 1450/2004 om administration af domænenavne i Danmark.
Kan findes på: <http://fivu.dk/publikationer/2004/betaenkning-nr-1450-om-administration-af-domaenenavne>
- Interim Report of the WIPO Internet Domain Name Process, December 23, 1998.
Kan findes på: <http://www.wipo.int/amc/en/processes/process1/rfc/3/>
- Final Report of the WIPO Internet Domain Name Process, April 30, 1999.
Kan findes på: <http://www.wipo.int/amc/en/processes/process1/report/>

Artikler

Ugeskrift for retsvæsen:

- U.2003B.7: Thomas Munk Rasmussen, Domænenavnet som pantsætningsobjekt.
- U.2004B.1: Sten Bønsing, God skik-regler - hvem bestemmer indholdet?
- U.2000B.131: Knud Wallberg, Immaterialretlige problemstillinger på internettet.
- U.2001B.52: Lone Prehn, Domænenavnskonflikter – en oversigt
- U.2001B.409: Annette Andersen og Michael B. Elmer, Varemærkeret online.
- U.2001B.47: Knud Wallberg, Løsning af domænenavnskonflikter under de åbne internationale topdomæner.

Andre tidsskrifter:

- Tidsskriftet Juristen 2007.199: Jens Schovsbo, *Domænenavne og brug af andens varemærke: "UPS(.dk)": HD af 18/4 2007 (U.2007.1857)*, Juristen, udgave 89, nr. 6, s. 199-202.
- NIR. 2006.140: Lisbet Andersen, *Ny dansk lov om internetdomæner*, optrykt i Nordisk Immaterialt Rättsskydd, hæfte 2, 2006.
- NIR 2006.148: Jakob Plesner Mathiasen og Mikkel Gudsøe, *God domænenavnsik*, optrykt i NIR, hæfte 2, 2006.
- NIR 2007.497: Knud Wallberg, *Domænenavne i Højesteret. Kommentar til UfR 2005.3262H (Digital Marketing Support) og UfR 2007.1857H (UPS)*.
- Martin Dahl Pedersen og Daniel Herman Røjtburg: *Domænenavnsloven – Virker den?*, offentliggjort i Erhvervsjuridisk tidsskrift nr. 2/2009.
- Philippe Rodhain: *Passive holding of a domain name*, Findlaw Australia: <http://www.findlaw.com.au/articles/1036/passive-holding-of-a-domain-name.aspx>

Domme og afgørelser

Afgørelser i Ugeskrift for Retsvæsen:

- U.2002.1583 SH.
- U.2001.697 Ø vedr. "beologic.com".
- U.2004.1461 SH vedr. "br.dk".
- U.2004.1561 H vedr. "br.dk".
- U.2007.1857 H vedr. "ups.dk".
- U.2012.1 SH vedr. "advokat.dk", "advokater.dk" og "advokaterne.dk"

- U.2005.3262 H. vedr. "boersen.com" og "borsen.com".

Utrykte afgørelser:

- SHD af 8. januar 2008 i sags nr. V-95-06 om "rki-sletning.dk".
- SHD af 1. november 2001 i sags nr. V-90-99 om "mobilglas.dk".
- SHD af 4. august 2008 i sag V25/07 om "nyhedsavisen.dk".

Afgørelser fra EF-domstolen og retten i 1. instans:

- C-40/01, af 11. marts 2003.
- T203/02 af 8. juli 2003.
- C-329/02 P af 16. september 2004.

Afgørelser fra Klagenævnet for Domænenavne:

Link til Klagenævnets database med afgørelser:

<http://www.domaeneklager.dk/dansk/afgoerelser/soegning/>

- J.nr.: 338 af 2003 om "burgerking.dk".
- J.nr. 652, af 2005 om "fionia-bank.dk"
- J.nr. 2000-102 af 2001 om "uefa.dk".
- J.nr. 312 af 2003 om "lidl.dk".
- J.nr. 517 af 2004 om "netvetiser.dk"
- J.nr. 789 af 2006 om "chpdesign.dk".
- J.nr. 985 af 2007 om "kra.dk".
- J.nr. 2010-0054 om "bossman.dk".
- J.nr. 2012-0019 om "active-match.dk".
- J.nr. 2012-0065 om "nettoskilte.dk".
- J.nr. 565 af 2005 om "iværksætteren.dk".
- J.nr.: 1439 af 2008 om "topsolid.dk".
- J.nr.: 2011-0125 om "gaggia.dk".
- J.nr.: 2000-184, 185, 186 og 187 af 2003.
- J.nr.: 737 af 2005 om "e-mærket.dk".
- J.nr. 956 af 2006 om "aarhusbrand.dk".
- J.nr. 1723 af 2009 om "frugthaven.dk".
- J.nr.: 1075 af 2007 om "nyhedsavisen.dk".
- J.nr. 1658 af 2009 om "byd.dk".
- J.nr.: 2011-0175. om "færgen.dk".
- J.nr. 778 – 2005 om "spinning.dk".
- J.nr.: 743 af 2005 om "oregon.dk".
- J.nr.: 1516 af 2008 om "lancer.dk".
- J.nr. 1728 af 2009 om "doka.dk".
- J.nr.: 2012-0090 om "madara.dk".
- J.nr. 2011-0144 om "funcity.dk".
- J.nr.: 2009-0015 om "lærkevang.dk".

Afgørelser fra WIPO arbitration and mediation center:

Link til WIPOs database med afgørelser: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/search/>

- WIPO D2010-2011 om "lionsden.com".
- WIPO D2006-0762 om "rohde-schwarz.com".
- WIPO D2008-1393 om "maybank.com".
- WIPO D2001-0729 om "arcaexchange.com" m.fl.
- WIPO D2000-0223 om "countryhome.com".
- WIPO D2001-0952 om "clicksearh.com".
- WIPO D2006-0792 om "indofil.com".
- WIPO D2004-0741 om "gtahotels.com" m.fl.
- WIPO D2004-0939 om "digipoll.com".
- WIPO D2000-0939 om "wwfauction.com" m.fl.

- WIPO D2000-1167 om "melbourneitconsulting.com".
- WIPO D1999-0001. "worldwrestlingfederation.com".
- WIPO D2010-0800 om "ferrlicit.com".
- WIPO D2009-1413 om "validas.com".
- WIPO D2009-1688 om "sporto.com".
- WIPO D2002-0072 om "innotek.com".
- WIPO D2001-0680 om "henniez.com".
- WIPO D2012-1345 om "posisoft.com".
- WIPO D2012-0334 om "asterixtour.com".
- WIPO D2012-0914 om "premierleagueshop.com".
- WIPO D2012-0078 om "missonikuwait.com".
- WIPO D2012-0419 om "neuroregeneron.com".
- WIPO D2009-0229 om "blogsanofiaventis.com".
- WIPO D2009-0273 om "pentiumgroup.net".
- WIPO D2007-1415 om "proforcekarate.com" m.fl.
- WIPO D2007-1141 om "mymyxo.com" m.fl.
- WIPO D2010-1652 om "havanna.com".
- WIPO D2006-0006 om "lanson.com".
- WIPO D2006-0340 om "knot.com".
- WIPO D2012-1514 om "airfrancecustomerservice.net".
- WIPO D2011-1906 om "racy.com".
- WIPO D2012-1711 om "natwest-web.com".
- WIPO D2012-1531 om "redbullblood.com".
- WIPO D2005-0001 om "douglasbeauty-douglas-parfumerie.com".
- WIPO D2011-1060 om "freefulltiltpoker.com" m.fl..
- WIPO D2012-0348 om "accorbooking.com" m.fl..
- WIPO D2012-0412 om "auchanindia.com".
- WIPO D2000-0044 om "toefl.com".
- WIPO D2012-1457 om "gooduniverse.com".
- WIPO D2000-0003 om "telstra.org".
- WIPO D2001-0975 om "oxford-online.com".
- WIPO D2012-0419 om "neuroregeneron.com".
- WIPO DPH2012-0001 om "winston.com.ph".
- WIPO D2001-0681 om "ceyx.com".
- WIPO D2010-1873 om "percotop.com".
- WIPO D2005-0493 om "blg.com".
- WIPO D2002-0638 om "e-telstra.net" og "e-telstra.org".
- WIPO D2010-1856 om "viko.com".
- WIPO D2004-0505 om "vodafone-servicecentre.com".
- WIPO D2004-0878 om "aventisdirect.net".
- WIPO D2001-0148 om "audi-lamborghini.com".
- WIPO D2002-0131 om "ladbrokepoker.com".
- WIPO D2000-0055 om "guerlain.net".
- WIPO D2011-0418 om "incipio.com".
- WIPO D2007-1415 om "proforcekarate.com".
- WIPO D2000-0574 om "jupitercasino.com" m.fl.
- WIPO D2009-0816 om "epsonoffer.com".
- WIPO D2009-1357 om "hostess.com".
- WIPO D2002-0625 om "hotelsofitel.com".
- WIPO D2005-0416 om "ovomaltine.com".
- WIPO D2011-1533 om "revloncoupon.com" m.fl.
- WIPO D2011-1954 om "mediaset.com".
- WIPO D2009-1005 om "coloplast.tel".
- WIPO D2011-0700 om "januviageneric.com".
- WIPO D2006-0975 om "wwf.com".
- WIPO D2000-0515 om "advancedmicrodevices.com".
- WIPO D2006-0696 om "fifththirdreward.com".

- WIPO D2000-1232 om "5asec.com".
- WIPO D2007-0062 om "creditkeeper.com".
- WIPO D2002-0564 om "wwwcdw.com".
- WIPO D2012-1729 om "rbs-private.com".
- WIPO D2008-1780 om "visma.info".
- WIPO D2009-0027 om "strellsonlimited.com".
- WIPO D2001-1461 om "ritzclub.com".
- WIPO D2012-1409 om "novotelhshotel.com".
- WIPO D2002-0581 om "lakesidecollections.com".
- WIPO D2005-0692 om "earlylearningcentre.com".
- WIPO D2003-0275 om "allaboutlevitra.com".
- WIPO D2010-2223 om "missonihometowels.com".
- WIPO D2000-0004 om "americanvintage.com".
- WIPO D2004-0829 om "usgames.com".

Links:

Regelsæt:

- DK Hostmasters generelle vilkår for tildeling, registrering og administration af .dk-domænenavne, version 6 af 1. januar 2013:
https://www.dk-hostmaster.dk/fileadmin/filer/pdf/generelle_vilkaar/generelle_vilkaar_DK06.pdf
- Forretningsorden for Klagenævnet for Domænenavne:
<http://www.domaeneklager.dk/dansk/klagenaevnet/forretningsorden/>
- DK Hostmasters statistik: <https://www.dk-hostmaster.dk/presse/statistik/antal-registrerede-domaener/>
- UDRP – The Policy: <http://www.icann.org/en/help/dndr/udrp>
- UDRP = The Rules: <http://www.icann.org/en/help/dndr/udrp/rules>

Andre links:

- Liste over nationale administratorer af ccTLD der har valgt at anvende UDRP som gældende regelsæt: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/cctld/>
- ICANNs "List of Approved Dispute Resolution Service Providers":
<http://www.icann.org/en/help/dndr/udrp/providers>.
- Wipo Overview of WIPO Panel Views on Selected UDRP Questions, Second Edition (WIPO overview 2.0) af 31. marts 2011:
<http://www.wipo.int/amc/en/domains/search/overview2.0/>
- WIPOs Index over afgørelser til søgninger:
<http://www.wipo.int/amc/en/domains/search/legalindex.jsp>
- Aftalegrundlag af 21. maj 2009, som gælder mellem ICANN og den enkelte registrator. <http://www.icann.org/en/resources/registrars/raa/ra-agreement-21may09-en.htm>